

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 4^ο - ΤΕΥΧΟΣ 19^ο - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004 ΤΙΜΗ: €0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Τιμοκτήπης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Οδός Ἀγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :

25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Υλικού:

κ. Σταύρος Ὁλύμπιος

Επιμέλεια Υλικού:

Ιερομόναχος Τύχων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Επιμέλεια:

Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδης
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Έτος: 4^{ον} - Τεύχος 19^{ον}
Ιούλιος - Αὔγουστος 2004

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Ο Μακαριστός Γέροντας Ἰωσήφ ὁ
Ησυχαστής, προσωπογραφία Ιερᾶς
Μονῆς Βατοπαιδίου, Ἅγιον Ὄρος.

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐπισίως
Συνδρομή ἔξωτερικοῦ: £ 5 ἐπισίως

Τῷ Πανιερωτάτῳ Μητροπολίτῃ
Ἄγιως Λεμεσσοῦ Κυρίῳ Ἀθανασίῳ

Στήθι, Δέσωστα, ἐώι πεῖραν Κυρίου,
Τούς πολλούς κακῶν μή Τρομέων ἀνέμους,
Τούς ἐκφυσῶντας ἐν χαλεωσαῖς ἡμέραις.
Πρόστηθι λαοῦ, δός στηρίζον τοῖς πᾶσι.
Τενοῦ Τῷ λαῷ Τῷ διβῶντι εἰρήνην,
ποτὴ ζωήρά ἀτάσης καὶ εἰρήνης.
Φῶς τοῖς νυκτὶ καὶ λιμνίν πονούμενοις,
ἐν τοῖς κλύδωσι πολυκύμονος βίου,
ἐπισυνάτων βουλεύμασιν εὐσῆχοις
ἀνθρώπων πάντας ἐν μιᾷ μόνῃ ποίμνῃ,
ῶς ὅρθοτόμος κληρωθείς ποιμενάρχης.
Δώῃ δέ σοι Κύριος πνεύματος χάριν,
ῶς οὐταίνων σὸν ποίμνιον θύνοις
ἐώι τὰς νομάς πρωτοποίεντος λότου
ἐν μακραῖς σειραῖς ἔτῶν εὐλογημένων.
Ἄμας δέ τούς σούς εὐχέτας τε καὶ φίλους
μή διαλίσῃς εὐλογῶν, ποιμενάρχα.

¶ Ἐνορία Ἅγιας Μαρίνης Καβάλου,
Προσκυνήσεις καὶ βαθυσεβάστως.

‘Η δρόσος τοῦ Πνεύματος στή ζέστη τοῦ καλοκαιριού

Πρωτ. Κυριακοῦ Ρήγα

Έκλεισε πᾶν ό Κύκλος τῶν ιερῶν κινητῶν ἔορτῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Καταγλαϊστίκαμε ἀπό τό ύπερδαμπρο φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἀρθήκαμε στό δυσθεώπιο ὑψος τῆς Ἀναλήψεως, αἰσθανθήκαμε τὸν αὐρα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος τὸν Πεντκοστή, καὶ παρακολουθήσαμε τὸν ἐνδοξὸν πορεία τῶν θεοδιβακτῶν Ἀποστόλων μας.

Ἡ ψυχὴ μας μεταφριώθηκε καὶ ἀπόλαυσε τὰ πνευματικά ἀγαθά τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου μας.

Εἰσερχόμαστε τώρα στή θερμή περίοδο τοῦ καλοκαιριοῦ. Δέν μᾶς ἀφήνει ἡ Ἐκκλησία μας μόνους καὶ ἀκαθοδήγητους νά διανύσουμε τό μακρυνό τοῦτο στάδιο.

Πλούσια μᾶς προσφέρει τὰ ἐφόδια γιά νά νιώσουμε πνευματικές ἄλλα καὶ ὄλικές ἀπολαύσεις ἀπό τὰ δῶρα πού χαρίζει ὁ Θεός στόν ἄνθρωπο.

Κατάσπαρτοι είναι οἱ μῆνες Ἰούλιος καὶ Αὔγουστος ἀπό Ἑορτές καὶ ἐκδηλώσεις μέσα ἀπό τίς ὅποιες μπορεῖ ὁ πιστός νά χαρεῖ τὶς ὁμορφιές τῆς φύσης καὶ τοῦ πνεύματος καὶ νά ψυχαγωγηθεῖ κυριολεκτικά.

Χρειάζεται ἡ ἄνθρωπινη φύση πράγματι ἀναψυχή καὶ ξεκούρασπ μετά ἀπό τό ἐπίπονο καὶ ἀποδοτικό ἔργο τῆς. Χρειάζεται ἀνανέωση καὶ ἀνεφοδιασμό. Αὐτό ἔπραξε καὶ ὁ ἕιδος ὁ Θεός μετά τὸν ἔξαντερη Δημιουργία καθιερώνοντας τὸν Ἡμέρα τὸν Ἔβδομην. Γιά παρόμοια φυσική καὶ ψυχική ἀνάγκη ἔλεγαν καὶ οἱ πρόγονοί μας “Βίος ἀνεόρταστος μακρά ὁδός ἀπανδόκευτος”.

Κάτι ἀνάλογο διατυπώνει καὶ ὁ Περικλῆς στόν Ἐπιτάφιο του γιά τό θαυμαστό πολίτευμα τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας.

“Πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐποιούμεθα ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετοσίοις γνωρίζοντες... ὃν ἡ τέρψις τό λυππρόν ἐκκλήσσει”, δηλαδή καθιερώσαμε πολλές γιορτές καὶ ἐκδηλώσεις γιά ξεκούρασπ καὶ ψυχαγωγία.

Φροντίζει ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας, ἔτσι πού οἱ πιστοί νά μή χαλαρώνουν τὶς πνευματικές ἀναζητήσεις καὶ ἀνατάσεις τους σέ μιά περίοδο πού οἱ κίνδυνοι ἐλλοκεύουν γιά ραθυμία καὶ ἀκπδία. Δίπλα στὶς νόμιμες φυσικές χαρές πού προσφέρει ὁ Θεός μέσα ἀπό τὶς ὁμορφιές τῆς φύσης καὶ τὰ κοινωνικά ἀγαθά πού ἀπόκτισε ὁ ἄνθρωπος γιά διακοπές καὶ ἀνάπauση παρέκειται ἡ ψυχική καὶ πνευματική ἐντρύφηση μέσα ἀπό τὶς Δεοποτικές καὶ Θεομπτορικές ἑορτές ἄλλα καὶ αὐτές τῶν μεγάλων καὶ θαυματουργῶν Ἀγίων μας.

Τόν Ἰούλιο ἀναπαύεται καὶ δροσίζεται ἡ ψυχὴ στή Μνήμη τῶν ἱαματικῶν Ἀγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Μαρίνας, Παρασκευῆς, Παντελεήμονος καὶ φλογίζεται ἡ καρδιά στὸν ἀνάρητον τοῦ πυρφόρου Προφήτη Ἡλίοδ τοῦ Θεοβίτου καὶ παραμυθεῖται μέ τή θύμηση τῶν Ἀγίων Κυριακῆς, Προκοπίου, Χριστίνης, Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, Ἀννης τῆς Θεομήτορος καὶ Ειρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου. “Ἄσ μητιθοῦμε λοιπόν τῇ ζωῇ καὶ τῷ ἔργῳ τους, ὥστε νά διοκιπίσουμε καὶ τή θεόδιδοτ ἀμοιβή τους, γιατί κι αὐτοί “οὐκ ἐκαμίσαντο τὸν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περί ήμδων κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μή χωρίς ήμδων τελειωθῶσιν”.

Ο καυτός Αὔγουστος καλύπτεται καὶ δροσίζεται κυρίως ἀπό μεγάλες Δεσποτικές καὶ Θεομπτορικές ἑορτές, ὥστε ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος καὶ ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Γαλήνη τῆς ψυχῆς, ηρεμία τῆς καρδιᾶς. Ἀπόρριψη τῆς ψυχοφθόρου μέριμνας καὶ ἐπίρριψη τῆς ἐπί τὸν Κύριο είναι πόθος καὶ ἐπιθυμία ὀλῶν μας.

Τό Θαβώριο, τό ἄκιντο φῶς τῆς θεότητος θερμαίνει, φλογίζει καὶ δροσίζει προσφέροντάς μας πνευματικές ἀπολαύσεις καὶ ἀνατάσεις, “ἀλλοιοθέντες τὸν κρείττονα ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην”.

Οι τιμές ὅμως πρός τή Θεομήτορα, τή γλυκύτατη Παναγία, τὸν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, τὸν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, τὸν Γλυκασμό τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων τὸν χαράν

προσφέρονται ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς τῶν πιστῶν μέ βαθύτατη κατάνυξη καί συγκλονιστική συγκίνηση σ' ὅλη τή διάρκεια σχεδόν τοῦ Αὐγούστου.

Ἀναζητεῖ ἡ ψυχὴ μέσα στὸν ἡσυχία τῶν διακοπῶν τὸν παράκλησην καί τὸν παραμυθία κοντά στὸ μπτέρα καί μεσίτρια τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεό. Οἱ βασανισμένοι καί οἱ πονεμένοι, οἱ πικραμένοι καί ἀδικημένοι ἀνοίγουν τίς καρδιές τους καί ἐκφράζουν τοὺς πόθους, τοὺς πόνους, τοὺς καπούς καί τοὺς ὄραματισμούς τους πρὸς τὸν “Καθαρωτέραν λαμππδόνων ἥλιακῶν” ἀπό τὸν 1η μέχρι τὸν 30η Αὐγούστου, ἀπό τὸν πρώτη Παράκληση μέχρι τὸν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Ζώνης.

Οἱ θεόπνευστοι ὄντες καί οἱ ἀγγελικές μελωδίες μεταρσιώνουν τίς ψυχές, μαλακώνουν καί ἀδύνουν τίς καρδιές καί οἱ πιστοί κατὰ τίς διακοπές παρηγοροῦνται, ἀνανεώνονται καί εἰσέρχονται στὸ στάδιο τῆς νέας χρονιᾶς ἀποφασισμένοι γιά πρόοδο πνευματική, οἰκογενειακή, ἐπαγγελματική, κοινωνική καί ἔθνική. Ὁ ρεμβασμός τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἀνάγγει τὸν ψυχὴν πρὸς τὰ Ἀνα.

Ἡ Μετάσταση τῆς Θεοτόκου φανερώνει ὅχι τό θάνατο καί τὴν φθορά τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης ἀλλά τὴν θέωση, τὸν αἰώνια ζωὴν καί τὴν ἀφθαρσία. Προοιωνίζεται μέσα στὸν ἡσυχία καί τὸν ἀνάπαυλα τοῦ καλοκαιριοῦ τὸν ὑπέριατο προορισμό τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἐλπίδα καί τὸν πίστη γιά τὸν ἀποκατάσταση τοῦ πεσόντος ἀλλά λελυτρωμένου ἐν Χριστῷ ἀνθρώπου στὸ ἀρχέγονο κάλλος καί τὸν ἀπολεσθέντα παράδεισο μέσω τῆς ἀγνότητας, τῆς ἀθωότητας καί τῆς ἀγιότητας τοῦ τελειότερου ἀνθρώπινου ὄντος, πού ἔγινε τὸ ἄσπιλο σκεῦος ὑποδακῆς τοῦ ἐνανθρωπίσαντος Θεοῦ.

Ο Αὐγούστος κοσμεῖται μὲ τὸν ἑορτὴν τοῦ “μείζονος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν”, τῆς μάστιγας τῆς ἀνομίας καί ἀμαρτίας, τοῦ ρωμαλέου καί ἀνυποχώρητου Προφήτη Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου, πού μὲ τὸν ἀλύγιστην παρροσία καί τὸ ἄκαμπτο φρόνημά του ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα μίμησης μέσα στοὺς αἰῶνες γιά ὅσους ἀγωνίζονται γιά τὴν θεϊκὴν ἀληθεία καί τὸ δίκαιο.

Ο μῆνας κατακλείεται μὲ θεομπορική ἑορτὴ, τὸν τιμὴν τῆς Ἁγίας Ζώνης τῆς Θεομήτορος, πού περιβάλλει, δένει, ζώνει καί προστατεύει τοὺς πιστούς ἀπὸ τὶς πλάνες καί προσβολές τοῦ πολεμότορος ἔχθροῦ. Βαρύ λοιπόν τὸ χρέος μας ἀπέναντι στὸν Θεό καί στὸν ἀνθρώπο, γιατί, δημοσίες πολλές είναι οἱ εὐλογίες καί οἱ χαρές πού προσφέρει ὁ Θεός αὐτὸ τὸ καλοκαίρι, μεγάλες είναι καί οἱ εὐθύνες καί ὑποχρεώσεις μας. Διαβεβαίωσε δῆμως ὁ Κύριος: “ὅ συγός μου χρηστός καί τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἔστι”.

Ἐξάλλου καί ἡ Ἱερά Μητρόπολη μας, μὲ τὶς εὐλογίες καί πρωτοβουλίες τοῦ Πνευματικοῦ μας Πατέρα, προσφέρει πλῆθος εὔκαιριῶν ψυχικῆς καί πνευματικῆς ἀγωγῆς, εὐφορίας καί χαρᾶς.

Καλλιτεχνικές καί λειτουργικές ἐκδηλώσεις, ἐκδρομές προσκυνηματικές πού συνδυάζουν “τὸ τερπνόν μετά τοῦ ὥφελίμου”.

Η κατασκήνωση τοῦ Σαΐττα μὲ τὸ εἰδυλλιακό καί ἔκπαγλης φυσικῆς ὄμορφιας περιβάλλον τῆς ψυχαγωγεῖ νέους καί ἀριμους κατασκηνωτές προσφέροντας πνευματική τροφή, σωματική ξεκούραση καί ἀθρούβα μαθήματα κοινωνικῆς ἀγωγῆς καί ἀγάπης γιά τὸ φυσικό περιβάλλον, τὸ βασίλειο πού κάρισε ὁ Θεός στὸν ἀνθρώπο.

Δίπλα στὴν πολιτεία πού προσφέρει στὸν τίμιο ἐργασόμενο τὰ δικαιώματά του, ἡ Ἑκκλησία προχωρεῖ ἔνα βῆμα πιό πέρα συμπληρώνοντας καί ἐξωραΐζοντας τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνυστερόβουλα καί ἀνιδιοτελῶς μὲ τὴν παροχὴ τῶν πνευματικῶν ἐφοδίων, πού καταξιώνουν τὴν ζωὴν δίνοντας νόημα καί ἀνώτερο σκοπό σ' αὐτή.

Η ζωὴ είναι δῶρο τοῦ Θεοῦ καί πρέπει νά ἐμβολιάζεται καί νά κατευθύνεται πρὸς τὸ θελημά του σ' ὅλες τὶς ἐκφάνσεις καί μορφές, δημοσίες είπε καί ὁ Θεῖος Παῦλος “εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε” (Α' Κορ. 10, 31).

Ἄσ χαροῦμε λοιπόν αὐτὸ τὸ καλοκαίρι σπεύδοντας “ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἐλαφρος ἐπὶ τὰς πηγάς τῶν ὑδάτων” ἀντλῶντας “ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον” καί ἀναφωνῶντας “δῶν ἡμῖν ὁ Θεός ἀπό τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἀνωθεν καί ἀπό τῆς πιόπτος τῆς γῆς” (Γεν. 27, 39).

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΥΧΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ

Δημητρίου Καππαϊ Θεολόγου συγγραφέως

(συνέκεισ από τό προηγούμενο τεύχος)

"Οταν ἔφθασε ὁ καιρός νά φύγει ἀπό τόν παρόντα κόσμο ὁ "Ἄγιος, πῆγε σ' ἔνα χωράφι τῆς Ἐπισκοπῆς του τών ημέρα πού τό θέριζαν καί ἄρχισε νά μιλᾶ μέ τούς ἐργάτες. Τούς δίδασκε ν' ἀγαποῦν τόν Θεό καί νά ἐφαρμόζουν τίς ἐντολές Του. "Οπως μιλούσε, ἄκουσε φωνή ἀπό τόν οὐρανό πού ἔλεγε: "Τύχων! δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ! ἐργάτα ἀγαπημένε! Στά λίγα πού σου ἔδωσα ὑπῆρξες πιστός... ἐτοιμάσου τώρα γιά τή χαρά τοῦ οὐρανοῦ πού σέ περιμένει".

Πράγματι, μετά ἀπό τρεῖς μέρες ὁ "Ἄγιος ἀρρώστησε. Ἀφοῦ κάλεσε κονιά του τῆ μπιέρα του, πού σοῦσε ἄκομη καί μερικούς κληρικούς, τούς μίλποσε γιά τή μέλλουσα ζωή, τούς παρηγόρησε καί τούς εἶπε νά μένουν πιστοί μέχρι θανάτου στόν Κύριο. "Υστερά ἀπό λίγο ὁ Κύριος τόν πῆρε κονιά Του, ἀφίνοντας ἔνα μεγάλο κενό στήν Ἐπισκοπή του, ἀλλά καί γιά ὅλη τήν Κύπρο.

Τό ἄκουσμα τοῦ θανάτου του προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση σέ ὅλο τόν λαό τῆς Κύπρου. Πολλοί ἔτρεχαν γιά νά προσκυνήσουν τό σκήνωμά του καί νά πάρουν τήν εὐλογία του. Τό ἄγιο λείψανό του οἱ Χριστιανοί τό τοποθέτησαν μέ εὐλόβεια στόν ναό πού ὑπήρχε ἔκει. Ἀργότερα ἔφτιαξαν πρός τιμή τοῦ μεγάλου Ἐπισκόπου τους νέο ναό καί τοποθέτησαν ἔκει τό λείψανό του, τό ὅποιο φυλαγόταν γιά χρόνια μέσα στό ναό του κάνοντας πολλά θαύματα. Ὁ Θεός, μετά τήν κοίμηση τοῦ "Άγιου, ὅπως τό βεβαιώνει γραπτή παράδοση, θεράπευσε μέ τήν πρεσβεία του μιά λεπρή γυναίκα, μιά μέ παράλυτο πόδι καί ἔνα παιδί δαιμονόπλικιο, ἄλαλον καί κωφόν.

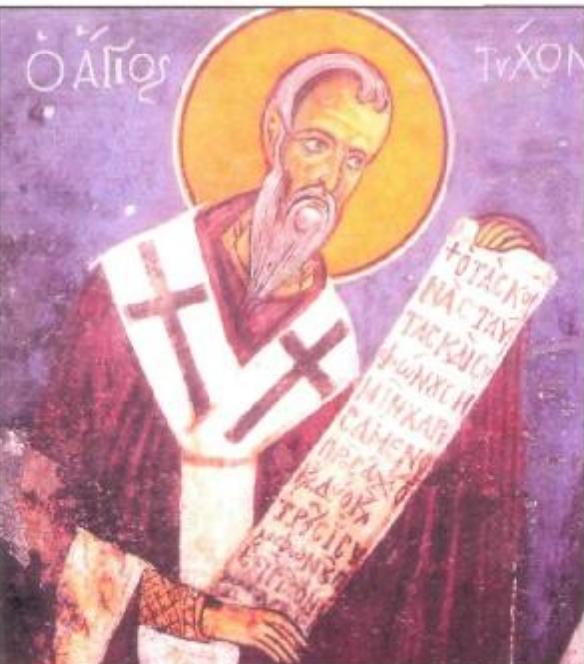
"Οταν ὁ "Άγιος σοῦσε, μερικοί ἐργάτες φύτευαν σ' ἔνα χωράφι ἀμπέλι. Κάποια

στιγμή ἔνας ἀπό αὐτούς πέταξε σάν ἄχρηστα μερικά ξερά κλήματα. Ἔνα τέτοιο ξερό κλήμα πῆρε κι ὁ "Άγιος καί, ἀφοῦ προσευχήθηκε καί παρακάλεσε τόν Θεό νά τοῦ δώσει βλάστηση καί ζωή, πλούσια καρποφορία, γλυκούς καί πρώτους καρπούς, τό φύτεψε ἐπικαλούμενος τό ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος. Τό θαῦμα ἔγινε. Τό ξερό ἐκεῖνο κλήμα ρίζωσε μέ μιᾶς, ἔβγαλε φύλλα, ἄνθισε κι ἔκαμε σταφύλια ὥριμα καί γλυκά. Ἀπό τότε κάθε χρόνο τό θαῦμα ἐπαναλαμβάνεται. Τήν ημέρα τῆς μνήμης τοῦ "Άγιου, στίς 16 Ιουνίου, τό κλήμα παρουσιάζει σταφύλια ὥριμα καί γλυκά, τά ὅποια προσφέρονται σάν εὐλογία στούς πιστούς.

"Ἄλλα θαύματα τοῦ "Άγιου είναι καί αὐτά πού ἀκολουθοῦν.

Μιά γυναίκα ἡ ὅποια εἶχε λέπρα, πῆγε στόν τάφο τοῦ "Άγιου, παρέμεινε ἐκεῖ καί μέ δάκρυα παρακαλοῦσε τόν "Άγιο νά τήν κάνει καλά. Τότε ἀκολούθησε ἡ φωνή τοῦ "Άγιου. "Ἴδε, ὑγιής γέγονας τήν εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου, πορεύου εἰς τόν οίκον σου ἐν εἰρήνῃ".

Μιά ἄλλη ἀρρωστη γυναίκα, ἀφοῦ ἔμεινε πολλές ημέρες στόν τάφο τοῦ "Άγιου, θεραπεύτηκε ὅταν εἶδε τόν "Άγιο "καί ἄνοσος εἰς τά ίδια ἀνεχώρησεν". Ἐπίσης ἔνα μικρό παιδί, τό ὅποιο εἶχε μέσα του κακό πνεῦμα, ἦταν δηλαδή δαιμονισμένο, τό πῆγαν οἱ γονεῖς του στόν τάφο τοῦ "Άγιου καί ἔμειναν ἔκει πολλές ημέρες. Τότε, ἐμφανίστηκε ὁ "Άγιος καί ἐπετίμησε τό πονηρό πνεῦμα, τό ὅποιο ἔκανε τό παιδί νά ἀφρίζει καί νά πέφτει στήν γῆ. Ἀμέσως μετά τήν παρουσία τοῦ "Άγιου τό παιδί ἔγινε τελείως καλά "οὕτως ὁ παῖς ἀνανήψας τέλεον ἐκαθαρίσθη". Αὐτά καί πολλά ἄλλα θαύματα ἔκανε ὁ "Άγιος καί κάνει σέ σσους μέ πίστη ςτοῦν τή βοήθειά του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ
“ΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ”
(ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΜΕΝΗ)

Έρωτησον: Πῶς μπορεῖ κάποιος ό όποιος περνᾶ κάποιο στάδιο εύαισθησίας και σύγχυσης νά μήν φοβάται τούς κακούς λογισμούς και κυρίως όταν αύτοί οί λογισμοί δέν είναι πραγματικοί και είναι γελοίοι καί δέν υπάρχει λόγος νά μᾶς θλίψουν;

Έπίσης κάπου λέει ότι ή άγαπτο έξω βάλλει τόν φόβο. Πῶς μποροῦμε νά δυναμώσουμε αύτή τήν πίστη νά μήν φοβόμαστε και μέ όπομονή νά διάχνουμε αύτούς τούς λογισμούς;

Απάντηση: Πιστεύω ότι πολλούς άπασκολεῖ τό θέμα τῶν λογισμῶν. Είναι μιά μεγάλη τέχνη παιδιά, τό θέμα τῶν λογισμῶν, ή όποια πολύ ταλαιπωρεῖ τόν κόσμο και ιδίως σήμερα. Φαίνεται ότι ή εύαισθησία σήμερα υπάρχει σέ μεγαλύτερο βαθμό ἀπ' ότι παλαιότερα. Μᾶλλον ή υπερευαισθησία, ή όποια βέβαια όπως κάθε πράγμα τό όποιο είναι υπερβολή είναι γιά τόν ἄνθρωπο πρόβλημα. Κάθε πράγμα όσο καλό και ἀν είναι, όταν είναι υπερβολή όπωσδήποτε δημιουργεῖ προβλήματα. Μιά σύντομη ἀναδρομή θά κάνουμε στό θέμα τῶν λογισμῶν παιδιά, ἔχοντας όδηγούς τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας οί όποιοι ήταν ἐπιστήμονες αύτοῦ τοῦ θέματος, γιατί ήταν ἄνθρωποι πνευματικοί και ἀσχολούνταν μέ πήν ψυχή, μέ τόν ἄνθρωπο.

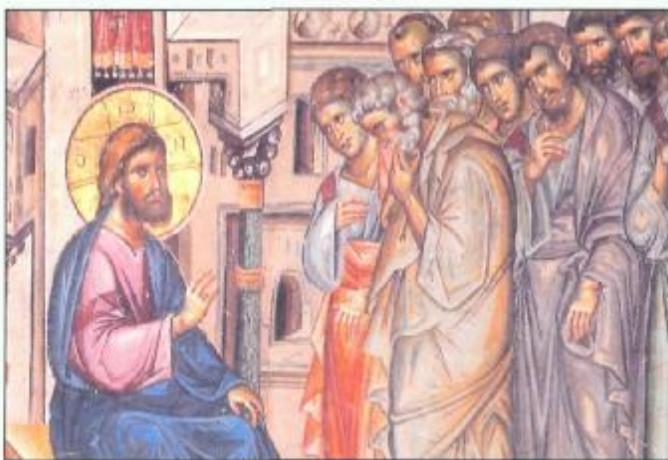
Μ' ὅλο αύτόν τόν πόλεμο μᾶς ἔξεκαθάρισαν τό θέμα τῶν λογισμῶν μέ μεγάλη σαφήνεια και μεγάλη ἀκρίβεια. Μάλιστα σέ σημείο πού και σήμερα ἄνθρωποι μή Χριστιανοί μή Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, όταν διαβάζουν αύτά τά ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας θωμάζουν τή σοφία και τή λεπτότητα μέ τήν όποια οί Πατέρες, διετύπωσαν αύτή τή γνώση τους περί τῆς ψυχικῆς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπου.

Οι λογισμοί κατ' ἀρχάς προέρχονται ἀπό τρεῖς αἵτιες λένε οι Πατέρες: ἀπό τόν Θεό, ἀπό τόν ἄνθρωπο και ἀπό τούς δαιμονες. Δηλαδή εἴτε είναι ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴτε είναι ἀπό τόν ἄνθρωπο και τό περιβάλλον του εἴτε είναι δαιμονικοί. Οι λογισμοί αύτοί όταν είναι δαιμονικοί είναι μιά γέφυρα διά τῆς όποιας εἰσβάλλει μέσ' τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου μιά δαιμονική ἐνέργεια ή όποια σκοτίζει τό νοῦ τοῦ ἀνθρώπου και δέν τόν ἀφίνει νά είναι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, τῶν σκέψεων και τῶν κρίσεών του. Προβάλλει ό λογισμός, μᾶλλον πολεμεῖ ό λογισμός σέ πέντε στάδια τόν ἄνθρωπο.

Τό πρώτο στάδιο λέγεται προσβολή. Δηλαδή είναι τό στάδιο αύτό κατά τό όποιο ό ἄνθρωπος δέχεται μιά πρόταση ἐνός λογισμοῦ. Ἡς πούμε ότι ό λογισμός είναι ἔνα βέλος τό όποιο ἐκτοξεύεται εἴτε ἀπό τό περιβάλλον μας εἴτε ἀπό τόν ἑαυτό μας εἴτε ἀπό τούς δαιμονες εἴτε ἀπό τόν Θεό και κινητεί τό νοῦ μας. Αύτή ή προσβολή, αύτό τό κτύπημα τοῦ λογισμοῦ τῆς σκέψης, τοῦ νοῦ μας είναι τελείως οὐδέτερο και είναι τελείως ἀνένοχο. Δέν ἔχουμε ἐμεῖς καμιά σκέση, οὔτε καμιά ἐνοχή, ἐάν αύτός ό λογισμός είναι κακός ή είναι καλός. Μπορεῖ νά είναι ἔνας ἁγιος λογισμός, μπορεῖ όμως ταυτόχρονα νά είναι ἔνας ἀκάθαρτος λογισμός, ἔνας ἀσχημος, ἔνας φοβερός, ἔνας τρελλός λογισμός ἀκατανόπτος τόν όποιο δέν θέλομε δέν τόν προκαλέσαμε, δέν μᾶς ἀφέσει. Καί όμως ἔρχεται και κινητεί τή διάνοια μας. Αύτό λέγεται προσβολή. Σ' αύτό τό στάδιο ό ἄνθρωπος είναι τελείως ἀμέτοχος τοῦ λογισμοῦ δέν πρέπει νά δίνει καμιά σημασία οὔτε νά λυπάται καν.

Ἔτοι βλέπετε, πᾶμε στήν Ἐκκλησία νά προσευχηθοῦμε, και όμως ἐνδήρθαμε νά προσευχηθοῦμε μέσ' τό νοῦ μας στριφογυρίζουν συνέχεια ἀκάθαρτοι λογισμοί, βλάσφημοι λογισμοί ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἐναντίον τῶν Ἅγιων, ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας, ἐναντίον πάντων. Καί αύτό τό πράγμα μᾶς ἀναστατώνει και λέμε μά γιατί, είναι δυνατό ἥρθα στήν Ἐκκλησία και νά πολεμοῦμε ἀπό κιλίες δυό ἀκάθαρτες σκέψεις; Καί δημιουργεῖται μέσ' τό νοῦ μας μιά σύγχυση μία ἀκαταστασία και μία θλίψη. Βέβαια, ἔνας ἄνθρωπος πού είναι ἀγωνιστής πού ξέρει, πού ἔμαθε τή σημαίνει λογισμός, ξέρει ότι αύτά τά πράγματα δέν πρέπει νά τά λαμβάνει καθόλου υπ' ὅψη του. Δέν πρέπει νά δίνει καμιά σημασία. Οὔτε νά στενοχωρίεται, οὔτε νά τά ἔξομολογεῖται. Δέν χρειάζεται νά ἔχομολογεῖται κανείς ότι ἔχω τέτοιους λογισμούς, κινητεί τή διάνοια μου τέτοιοι λογισμοί. Οὔτε νά τούς υπολογίζει καν. Καί ξέρετε οὔτε ἀκόμα νά προσεύχεται ἐναντίον αύτῶν τῶν λογισμῶν. Δέν ξέρω ἀν θυμάστε πού σᾶς είπα και ἀλλες φορές, όταν ό ἄνθρωπος προσεύχεται κατά τῶν λογισμῶν αύτῶν, μοιάζει μέ κάποιο ό όποιος είναι μέσ' τό σπίτι του και τόν ἀπειλεῖ κάποιος ἀπ' ἔξω. Τόν βρίζει, τοῦ λέει ἔλα ἔξω νά παλέψουμε, ἀν είσαι παλικάρι. Ἐκείνος λέει ότι “ἔγω δέν φοβοῦμαι” και ἐν τῷ μεταξύ τρέμει και παίρνει τηλέφωνο τήν ἀστυνομία νά ρθει νά τόν σώσει, και κάνει και τό παλικάρι. Αύτό τό πράγμα είναι γελοϊο. Ἀφοῦ δέν τούς υπολογίζεις, ἀφοῦ δέν πρέπει νά τούς υπολογίζεις μήν προσεύχεσαι γι' αύτούς τούς λογι-

σμούς, ότι κάμνεις αὐτή την ὥρα, συνέχισε νά τό κάνεις. Μήν δίνεις καμιά σπουδασία σ' αὐτό τό πράγμα. Τό πλῆθος τῶν λογισμῶν παιδιά, δέν μᾶς χαρακτηρίζει. Δηλαδή ἔνας ἄνθρωπος πού ἔχει συνέχεια λογισμούς νά κλέψει, δέν είναι κλέφτης. Ἐνας πού ἔχει λογισμούς νά κτιστεῖ κάποιο δέν είναι σκληρός. Ἐνας πού ἔχει λογισμούς σταρκικούς, δέν είναι σταρκικός. Οἱ Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας μας, μᾶς είπαν ότι ὁ ἄνθρωπος δέν χαρακτηρίζεται ἀπό τό πλῆθος τῶν λογισμῶν του. Ναὶ μὲν μπορεῖ νά φανεῖ ότι ὑπάρχει μιά εὐαισθησία, μιά ἀδυναμία πρός ἐκείνη την πλευρά πού πολέμησε. Μπορεῖ νά είναι ἔνας πόλεμος παροδικός πού θά περάσει. Ὁμως ἔάν ὁ ἄνθρωπος ἀντισταθεὶ καὶ δέν ὑποκύψει στό πλῆθος τῶν λογισμῶν, δέν ἀποδεκθεῖ τούς λογισμούς καὶ δέν παραδεκθεῖ ότι ἔτσι εἰμι όπως σκέφτομαι, τότε ὁ Θεός βοηθᾷ καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ βοηθᾷ καὶ γιατρεύει τόν ἄνθρωπο καὶ ἀπαλλάσσεται, ἡ τουλάχιστο βγαίνει πάνω ἀπό τούς λογισμούς αὐτούς καὶ δέν πνίγεται. Είναι λοιπόν τό πρώτο οιάδιο ἡ προσβολή, πού είναι πολύ σπουδαϊκό στάδιο. Ἐάν μάθει ὁ ἄνθρωπος νά κόβει τούς λογισμούς, τή δύναμη σπίν πρώτη αὐτή προσβολή, σπίν πρώτη κρούση, τότε ἐπέτυχε χωρίς πολύ ἀγώνα καὶ χωρίς πολλή δυσκολία ἦξει ἀρκῆς νά ἀπαλλαχθεῖ ἀπό πολλούς καὶ μεγάλους ἄλλους πολέμους.

Δεύτερο στάδιο. Ὁταν ὁ ἄνθρωπος δέν τούς ἀποκλείει μέ την περιφρόνηση τότε μπορεῖ νά καταφύγει σπίν προσευχή. Δηλαδή ἔάν δέν μπορεῖς νά τούς περιφρονήσεις καὶ κολλάει ὁ νοῦς σου ἐκεῖ καὶ ἀσχολεῖσαι μέ ἐκείνους, δῶσε στό νοῦ σου μιά ἄλλη ἐργασία. Λέγε την εὐκή, λέγε την εὐκή ξανά, ἀρχισε νά προσεύχεσαι. Μετά προσευχόμενος ὁ ἄνθρωπος δυναμώνει ὁ νοῦς του, ἀλκύνει ἡ Χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μέσα του καὶ ὁπωσδήποτε λαμβάνει δύναμη νά ἐκδιώξει τούς λογισμούς οἱ ὄποιοι τόν πνίγουν. Καὶ ἂν ἀκόμα δέν μπορεῖ καὶ μέ την προσευχή, μπορεῖ νά ἐφεύρει ὄποιονδήποτε ἄλλο τρόπο θέλει, φτάνει νά κόψει τή δύναμη του λογισμοῦ σπίν γένεστη του. Ὁταν κοπεῖ ἡ φορά τοῦ λογισμοῦ ἀδυνατεῖ πάρα πολύ καὶ δέν ἔχει τή δύναμη μετά ἐπανερχόμενος νά πνίξει τόν ἄνθρωπο.

Γιά αὐτό βλέπετε ότι μέσα στόν τρόπο πολέμου, τοῦ ἀσκητικοῦ πολέμου, δέν είναι μόνο ἡ ἀντίσταση, ἡ ἀμυνα καὶ ἡ ἐπίθεση, είναι καὶ ἡ ὑποχώρηση πολλές φορές νίκη. Θυμᾶστε τόν Ἰωσήφ σπίν Παλαιά Διαθήκη διαν τοῦ ἐπιτέθηκε ἡ γυναίκα τοῦ κυρίου του Πετεφρή, ἐκείνη μίν ὥρα τί είχε νά κάνει; Δέν μποροῦσε οὔτε ἀντίσταση νά κάμει οὔτε ἀμυνα οὔτε τίποτα. Ἀφποσ τά ρούχα του, ἔφυγε καὶ ἔξαφανίστηκε, ἔτρεξε ἔξω. Ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό αἴτιο.

Διότι ζέρετε παιδιά, ότι τά αἴτια ἔχουν φοβερή δύναμη πάνω στόν ἄνθρωπο. Ἰδίως ἔάν ὁ ἄνθρωπος ἔχει φτάσει ἐστω καὶ μιά φορά σπίν γωνί του νά ἔχει ὑποχωρήσει. Ζέρετε τή δύναμη ἔχει ἡ ἀμαρτία; Είναι φοβερή δύναμη πού ἔχει μέσα στόν ἄνθρωπο. Ὁχι μόνο τό αἴτιο ἄλλα καὶ ὁ τόπος τῆς ἀμαρτίας. Γιά αὐτό οἱ Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας οἱ ὄποιοι ἡταν ἔχουν ἀγωνιστές, δέν ἔβαζαν τόν ἔαυτό τους σέ κινδύνους, ἄλλα πρόσεχαν, δέν ἔξεθεταν τόν ἔαυτό τους στά αἴτια. Ἡξεραν ότι ἂν αὐτό τό πράγμα ἡταν αἴτια ἀμαρτίας, δέν ἐπίγιαναν, ἡ καὶ ἂν ἀκόμα ἐβρίσκονταν κοντά χωρίς νά τό καταλάβουν ἔξαφανίζοντο πάση θυσία.

Ποιός μπορεῖ νά πει ότι ἐκτίθεται καὶ βγαίνει ἀλώβητος; Νομίζω ότι δέν ὑπάρχει τέτοιος ἄνθρωπος, τέλος πάντων.

Τό τρίτο στάδιο είναι ὁ συνδυασμός. Δηλαδή, παραμένει ὁ λογισμός καὶ ἀρχίζει ὁ ἄνθρωπος νά τόν κουβεντιάζει, νά λέει τί είναι τοῦτο τό πράγμα. Νά τόν ἔξετάζει τό λογισμό. Είναι ἔνας συνδυασμός τοῦ λογισμοῦ αὐτοῦ, είσι τόν ὀνομάζουν οἱ Πατέρες. Ἀρχίζει ὁ κίνδυνος, ἀνάβει ἡ λάμπα τοῦ κινδύνου. Προσέξετε διόπι ἔχει μιά δύναμη ὁ λογισμός, είναι ξέρετε παιδιά σάν την ἔνεστη.

Λοιπόν οἱ λογισμοί είναι σάν μία σύριγγα. Πόστ είναι ἡ σύριγγα, λεπτή! Πόσο πονᾶμε; Ἐλάχιστο. Μιά μικρή τρυπούλα, τή βάρει μέσος πί φλέβα καὶ οὔτε καταλαβαίνεις τίποτε. Μόνο ἐκείνη τή στιγμή, ἔνα τσίμπημα. Ἀλλά ἔκεινο τό πράγμα σου διοχετεύει μέσος τόν ὄργανισμό σου ὀλόκληρο φάρμακο ἡ δηλητήριο ἡ ὁτιδύποτε, ἀπό μιά ἐλάχιστη τρυπούλα μικρή. Μπαίνει μέσα στό είναι σου, μιά ξένη ούσια ἡ όποια σου δημιουργεῖ παρενέργειες. Τό ιδιο πράγμα είναι καὶ ὁ λογισμός. Ὁ λογισμός ἔμφανίζεται πολύ λεπτά καὶ πολύ ἀνώδυνα. Ἀλλά ἀμέσως διοχετεύει μέσα μας ἔνα δηλητήριο δαιμονικό, μιά κατάσταση ἡ όποια μᾶς ἀλλοιώνει, μᾶς κάνει ἄνω κάτω.

Ο ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ

(15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959)

Η συνοδεία του γέροντος Ιωσήφ, τοῦ συγχρόνου αὐτοῦ νηπτικοῦ πατρός, πού ἄφησε ὄνομα στὸ "Ορος, ἀποτελεῖτο ἀπό ἐπτά-δκτω ἀδελφούς, διαλεκτούς καὶ βιαστάς μοναχούς. Καλλιεργοῦσαν τὸ νοερά προσευχή καὶ ἵσαν οἱ πνευματικές προφυλακές τῆς σκήτης μας. Μόνο τίς πρωΐνες ὥρες ἐδέκαντο ἐπισκέψεις πὲ ἔβγαιναν γιά κάποια δουλειά. "Ολο σκεδόν τὸν ὄντολοντο χρόνο τοῦ εἰκοσιτετραώρουν ἵσαν ἀφωσιωμένοι σιάν νῆψι καὶ σιάν προσευχή, τὸ κυριώτερο ἔργο τῶν ἀληθινῶν μοναχῶν.

Τό πρόγραμμά τους αὐτό ἀρχίζε μετά τὴν μεσημβρινή ἀνάπausi. Προσπύχοντο καὶ μελετοῦσαν ὁ καθένας στὸ κελλί του ἐν σιωπῇ, μέχρι τὰ μεσάνυκτα, δηλαδὴ μέχρι τίς ἔξι μὲ τὸ βυζαντινό ὥρολόγιο. Κατόπιν ἔπιγαιναν στὴν ἐκκλησία καὶ τελοῦσαν καθημερινῶς τὴν Θ. Λειτουργία. Τίς πρωΐνες ὥρες ἀνεπαύοντο καὶ ἵσχολοῦντο μὲ τὸ ἐργόχειρό τους, προσευχόμενοι διαρκῶς καὶ μυστικῶς. Η σπηλιά τους ἦταν ἔνας τόπος, τὸν ὅποιο ἐλάχιστοι πατέρες ἐγνώριζαν. Οἱ ὑποτακτικοί τοῦ γέροντος Ιωσήφ ἐζοῦσαν τὴν τοῦ "Άγιου Πνεύματος, ἀγωνιζόμενοι νά βαδίσουν στὰ ἵχνα τῶν μυστικῶν Πατέρων τοῦ ΙΔ' αἰώνος. Καὶ σήμερα ἀκόμη, τὸ "Άγιον Όρος στολίζεται πραγματικά ἀπό τοὺς πνευματικούς ἀπογόνους τοῦ γέροντος Ιωσήφ τοῦ Σπηλαιώτου.

ΕΙΠΕ ΓΕΡΩΝ:

*Πρόσεχε νά μήν κατακρίνης, διότι ἀπό αὐτό παρακωρεῖ ὁ Θεός καὶ φεύγει ἡ Χάρις καὶ σέ ἀφήνει ὁ Κύριος νά πέφτης, νά ταπεινώνεσαι, νά βλέπης τὰ ἴδικά σου σφάλματα.

*Μάθε νά ύπομένεις ἀνδρείως τοὺς πειρασμούς, οίουδήποτε καὶ ἂν ἐπιτρέψῃ ὁ Κύριος... Μή σπιῆς εἰς τὰς θλίψεις σου παράκλησιν ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, διά νά παρακληθῆς ἀπό τὸν Θεόν.

*Ἄλλος δρόμος δέν εἶναι συντιμώτερος, ως τὸ νά ύπομένη κανεὶς τοὺς πειρασμούς ὅπου ἔρχονται, μέ όποιον τρόπον τοῦ ἔλθουν. Η πνευματική κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ Χάρις πού ἔχει, ἐκ τῆς ύπομονῆς λαμβάνει τὴν μαρτυρίαν.

*Δέξου τὸν πειρασμόν καὶ μή αἰπᾶσαι τὸν ἔνα καὶ τὸν ἄλλον... κάμε ύπομονήν, διά νά ιδῃ ὁ Θεός τὴν προσάρεσιν, νά ἐλαφρώσῃ τὸν κόπον σου.

*Οὐδέν ἄλλο δύναται τόσον νά βοηθήσῃ καὶ κατευνάσῃ τὸν θυμόν καὶ ὅλα τὰ πάθη, ὅσον ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν καὶ πάντα συνάθρωπον. Μέ τὴν ἀγάπην εὐκόλως νικᾶς παρά μέ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας.

*Μή στεναχωρῆσαι εἰς τὰς θλίψεις καὶ πειρασμούς, ἀλλά μέ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ μας νά ἐλαφρύνῃς τὸν θυμόν καὶ τὴν ἀθυμίαν.

*Οἱ πειρασμοὶ: δοσον ὀλίγην εἶναι ἡ ύπομονή, τόσον μεγάλοι φαίνονται. Καὶ δοσον συνηθίζει ὁ ἄνθρωπος νά τοὺς ύπομένῃ, τόσον μικραστούν καὶ τοὺς περνᾷ χωρίς κόπον, καὶ γίνεται στερεός ώσταν βράχος.

*Μέ πόνον καὶ δάκρυα θά λάβης τὴν χάριν. Καὶ πάλιν μέ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας, μέ φόβον Θεοῦ αὐτὴν θά κρατήσῃς. Μέ θέρμην καὶ σῆλον ἐλκύεται μέ ψυχρότητα καὶ ἀμέλειαν κάνεται.

*Τόσον χάριν δικαιοῦται εἰς ἑαυτόν νά ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος, δοσον πειρασμόν εὐχαρίστως ύπομένει, δοσον βάρος τοῦ πλησίον του ἀγογύ-

στις βασιάζει.

*Οέλει ύπομονήν νά ἔχη ἐκεῖνος ὅπου ζητεῖ νά σωθῇ. Εἰ δέ καὶ ζητοῦμεν ἡμεῖς νά τά κάμνη ὁ Θεός, ὅπως ἀρέσουν εἰς τίνι ιδικήν μας διάκρισιν, τότε ἄλλοιμονον εἰς τό κάλι μας.

*Ηθελα νά κάμω τρεῖς λόγους, ἢ καὶ βιβλία, ὅπου τό ἔνα νά περιέχῃ μόνον αὐτό: "Οτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μπδέν καὶ διαρκῶς νά φωνάζω ὅτι εἶμαι μπδέν. Τό ἄλλο νά γράφη: "Οτι τά πάντα ἐν πᾶσι καὶ ἐπί πᾶσι εἶναι ὁ Θεός αὐτοδόξαστος. Καὶ τό τρίτον: "Ἐχε εἰς ὅλα ύπομονήν ἔως θανάτου. Καν είσαι νέος, καν γηρασεις, καν πήγωνισθης χρόνους πολλούς, ἐάν δέν κάμης ύπομονήν μέχρι νά βγῆ ἢ ψυχή σου, ως ράκος λογίζονται τά ἔργα σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ... Γνῶθι σαύτον ὅτι είσαι μπδέν καὶ ἔχε ύπομονήν εἰς τούς πειρασμούς, διά νά ἀπαλλαγῆς ἐξ αὐτῶν, καὶ νά γίνης θεός κατά κάριν, διότι είσαι ἢ πνοή, τό ἐμφύσημα τοῦ Θεοῦ".

*Ο ταπεινός, μυρίας φοράς καὶ ἄν πέσῃ, πάλιν ἐγείρεται καὶ νίκη ἢ πτῶσις λογίζεται. 'Ο δέ ύπερηφανος, εὐθύς μέ τίνι πτῶσιν εἰς τό ἀμάρτημα, πίπτει καὶ στίνι ἀπόγνωσιν καὶ σκληρύνων δέν θέλει πλέον νά ἐγερθῇ. 'Η ἀπόγνωσις εἶναι θανάσιμος ἀμαρτία, καὶ καίρει ἐν αὐτῇ ὑπέρ ἄπαντα ὁ διάβολος. Διαλύεται δέ εὐθύς μέ τίνι ἔξαγόρευσιν.

*Μόνον ἢ κάρις τοῦ Θεοῦ ὅταν ἔλθει, τότε στέκει στά πόδια ὁ ἄνθρωπος. 'Αλλέως, κωρίς κάριν, πάντοτε περιτρέπεται καὶ πάντοτε πίπτει...

*Εἶδες ἄνθρωπον μέ δίχως ύπομονήν; Εἶναι δύκνος μέ κωρίς ἔλαιον, ὅπου συντόμως θά σβήσῃ τό φῶς του... 'Η νίκη εἶναι ύπομονή, ἢ νίκη εἶναι ταπείνωσις, ἢ νίκη εἶναι ύπακον.

*Ταπείνωσις εἶναι νά σφάλλῃ ὁ ἄλλος καὶ, πρίν νά προλάβῃ αὐτός νά ζητήσῃ συγκάρωσιν, ἡμεῖς νά τοῦ βάνωμεν μετάνοια λέγοντες: -Συγκάρωσον, ἀδελφέ μου, εὐλόγησον!

*Ἐπί τούτοις μᾶθε καὶ τοῦτο ὅτι μέ τίνι ἀγάπην πρός τόν Χριστόν καὶ τίνι Παναγίαν περισσοτέρως ἀποκτάς νῆψιν καὶ θε-

ωρίαν παρά μέ ἄλλους ἀγῶνας. Καλά εἶναι καὶ ὅλα τά ἄλλα, ὅταν καλῶς γίνωνται, ἀλλ ἢ ἀγάπη ὑπέρκειται ὅλων...

*Η κάρις τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας μας ὅλα τά διαλύει. 'Ἐχε ύπομονήν, διότι ἢ Βασίλισσα Θεοτόκος καὶ Κυρία τῶν "Ολων δέν μᾶς ἀφήνει. Αὐτή προσεύχεται δι τήμας.

*Μικρά τά ἐνταῦθα παθήματα πρός σύγκρισιν τῆς μελλούστης ἀνταποδόσεως διά τοῦτο, ψυχή μου, κάμνε ύπομονήν.

*Ο Θεός βοᾶ πρός ἡμᾶς, τέκνα Αὐτοῦ γενέσθαι, ἡμεῖς δέ γινόμεθα νῖοι σκότους.

Διά βραχύ μέλι τούς ὅλους αἰῶνας ὀλλάσσομεν. Διά μικράν ἥδοντίν καν τε τρυφῆς, καν τε δόξης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ παραπομέθα καὶ ἐκπίπτομεν.

*Τό δάκρυ, τό πένθος, ὁ πόνος, διότι ἐλύπησες τόν τόσον καλόν καὶ εὐεργέτην πατέρα Θεόν-ὅπου σέ ἐδόξασε τόσον ἐσέ τόν ππλόν, σου ἐκάρισε τίνι θεϊκήν Του πνοήν- αὐτά τῆς μετανοίας τά ἔργα, μέ τίνι κάριν Του, θά σέ ἔξαγγισουν. Λοιπόν κλαῦσον καὶ πένθοσον, διότι ἐλύπησες τόν Θεόν, καὶ μετά τόν κλαυθμόν σέ ἐπισκιάζει παράκλησις καὶ παρηγορία.

Καὶ τοίτε ἀνοίγεται θύρα τῆς προσευχῆς.

*Καὶ ἐπειδή ἐμολύναμε τόν νοῦν μας, καὶ τίνι καρδίαν μας καὶ τό σῶμα μας, μέ λόγον, μέ ἔργον, κατά διάνοιαν, τώρα δέν ἔχομεν παρροσίαν. Δέν ἔχομεν ἔνδυμα γάμου. Δι τό πρέπει νά καθαρισθῶμεν μέ ἔξομολόγησιν, μέ δάκρυα, μέ πόνον ψυχῆς καὶ τό πάντων ἀνώτερον, προσευχήν, ὅπου καθαρίζει καὶ τελειοποιεῖ τόν ἄνθρωπον.

*Η ταπείνωσις δέν εἶναι λόγια ἀπλᾶ ὅπου λέγομεν εἶμαι ἀμαρτωλός... καὶ λοιπά. 'Η ταπείνωσις εἶναι ἢ ἀλήθεια. Νά μάθῃ κανείς ὅτι εἶναι μπδέν... Μέγα δῶρον Θεοῦ τό νά γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τίνι ἀλήθειαν· καὶ αὐτή ἢ ἀλήθεια είπεν ὁ Κύριος ἐλευθερώνει ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀμαρτίας.

*Οταν ἔξομολογήται ὁ ἄνθρωπος, καθαρίζεται ἢ ψυχή του καὶ γίνεται ως ἀδάμαντας φωτεινός... Χωρίς τίνι ἔξομολόγησιν, μετάνοια δέν λογίζεται καὶ κωρίς τίνι μετάνοιαν ἄνθρωπος δέν σώγεται.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΑΓΙΩΝ

Μετά από πολλά χρόνια έορτάστηκε φέτος μέ μεγαλοπρέπεια και λαιρευτικές έκδηλώσεις ή μνήμη ένός τοπικού μας 'Αγίου, τοῦ 'Αγίου Τύχωνος, ιεροποιού Αμαθούντος. Πολύ λίγοι ίσως ξέρουν ότι σπίν ἀρχαία Αμαθούντα βρίσκεται ὁ τάφος τοῦ 'Αγίου μαζί μὲ τούς τάφους τοῦ 'Αγίου Ιωάννη τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ 'Αγίου Μνημονίου. Ο ἐρειπωμένος στίμερα ναός τοῦ 'Αγίου Τύχωνος ἀποτελεῖ γιά τὴν πόλη μας καύκημα καὶ ἔνα ἀπό τὰ σπουδαιότερα ἐκκλησιαστικά μνημεῖα τῆς Κύπρου γενικότερα.

Μέ προσωπική πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτη μας, τῇ φροντίδα καὶ τῇ μέριμνᾳ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου 'Αγίου Τύχωνος καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ του, τὸ βράδυ τῆς 15ης Ιουνίου τελέστηκε ἀγρυπνία ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ 'Αγίου, χοροστατούντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Ἀθανασίου.

Κάτω ἀπό τὸν καλοκαιριάτικο ἔναστρο οὐρανό διαβάστηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ 'Αποδείπνου καὶ τῆς Θείας Μεταλήψεως, ἀκολούθησε ὁ πανηγυρικός ἐσπερινός, στὴ συνέχεια ὁ ὅρθρος καὶ ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία.

Σπὸν ἀγρυπνίᾳ ἔφαλλαν μέ τὶς ὅμορφες καὶ μελωδικές τους φωνές τὰ μέλιτα τῆς χορωδίας τῆς Μητροπόλεως μας "Ρωμανός ὁ Μελωδός", ὃπο τὰ διεύθυνση τοῦ πρωτ. Νικολάου Λυμπουρίδη.

Ἡ εὐδοία τοῦ θυμιάματος, οἱ φαλμωδίες τῶν ἱερέων καὶ τῶν ψαλτῶν, ὁ καθαρός οὐρανός τῆς νύκτας ἐκείνης σὲ μετέφεραν σὲ ἄλλες ἐποχές, τότε πού ὁ χριστιανισμός πρωτοεμφανίστηκε στὸν Κύπρο καὶ οἱ χριστιανοί ἀναγκάζονταν νὰ τελοῦν

ΟΥ ΤΥΧΩΝΟΣ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ

πή Θεία Λειτουργία πή νύχτα ἔξω ἀπό τὸν πόλην, προφυλλασόμενοι ἀπό τοὺς κινδύνους πού διέτρεχαν ἀπό τοὺς εἰδωλολάτρες. Ήταν μιὰ βραδιά πού πολλοὶ θάθυμοῦνται.

"Ομως οἱ ἑορτασμοὶ δέν τελείωσαν ἐδῶ.

Ανήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Τύχωνος, τὸν Τετάρτη 16 Ιουνίου στὶς 8:30 μ.μ., ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ διοργάνωσε μουσικὴ συναυλία μὲ τὸν καταξιωμένο ἑλλαδίτη καλλιτέχνη Πέτρο Γαϊτάνο.

Πλήθος κόσμου ἀπό δὴ τὸν Κύπρο συνέρρευσε στὸν χῶρο τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς στὸν Ἀμαθούντα τόσο γιά νά τιμήσει τὸν "Ἄγιο Τύχωνα, δσο καὶ γιά νά ἀκούσει ἀπό κοντά τὸν ἑλληνα καλλιτέχνην.

Στό πρώτο μέρος ὁ Πέτρος Γαϊτάνος μέ τὴ συνοδεία τῆς κορωδίας "Ρωμανός ὁ Μελωδός" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, ἔψαλλε βυζαντινούς ὕμνους ἀπό τὸν κύκλῳ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἐνῷ οὗτό δεύτερο μέρος ἔρμπνευσε παραδοσιακά τραγούδια ἀπό τὸν εὐρύτερο ἑλληνικό χῶρο, μὲ τὴ συμμετοκή κυπριακοῦ παραδοσιακοῦ ὄρχοστρικοῦ σκήματος.

Η συναυλία τελοῦσε ὑπό τὸν αἰγίδα τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Ἀθυνασίου, ὁ ὅποιος παρέστη στὸν ἐκδήλωσην καὶ ἀπούθυνε χαιρετισμό ἀναφερόμενος μὲ συντομία στὴν ζωή καὶ τὸ ἔργο τοῦ τιμώμενου Ἀγίου.

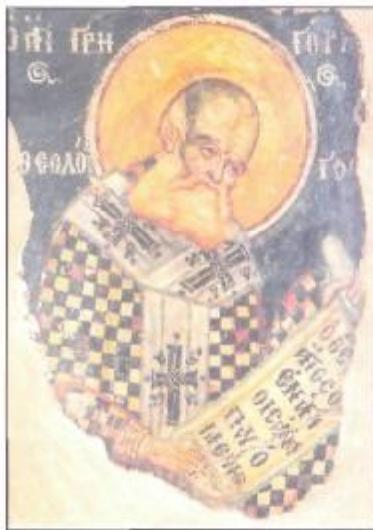
Τά ἔσοδα ἀπό τὴ συναυλία θά διατεθοῦν γιά τὸν ἀνέγερση τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Τύχωνος στὸν ὁμώνυμην κοινότητα.

ΓΡΑΦΕΙ ΜΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ...

Πρεσβ. Κυριακῆς Παρασκευᾶ-Φιλολόγου

ΓΝΩΜΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

1. Μάθε, καλέ μου, ἀπό ποιόν καὶ πῶς πλάστικες κι' ἔτσι εὔκολα θά πετύχεις τὴν πρωταρχίκην δύμορφιά.
2. Πλοῦτο οου νά χεις τὸν Θεό κι' ὅλο τὸν κόσμο νά τὸν ὑπολογίζεις πάντα ὅπως ἴστιούς ἀράχνης.
3. Ἐχοντας ἀνάγκην ἀπό γιατρό στά πάθη σου, ἃν τὰ κρύβεις, τὸ σάπιομα τὸ φοβερό δέν θά ξεφύγεις.
4. Ὁ χρυσός στὸ χωνευτήρι δοκιμάζεται καὶ μὲ τοὺς πόνους ὁ καλός: Ὁ πόνος εἶναι συχνά ἐλαφρότερος ἀπό τὸ νά μήν ὑποφέρεις.
5. Εὔκολα μπορεῖ ν' ἀρνηθεῖ τὸν μεγάλο Θεό ὅποιος ἀρνιέται τὸν πατέρα του.
Ν' ἀναγνωρίζεις ὅποιον οὐδὲ ἔδωσε τῇ ζωῇ καὶ ὅποιον τὸν εὔσέβεια.
6. Ποτάμια ἀπό εὐχαρίστηση ἀναβλύζει ἡ γλυκιά γλώσσα,
ἄσκημα λόγια βγαίνουν ἀπό ἄκριτο στόμα.
7. Ἡ ἕδοντί εἶναι καπιφορική γιά ὅσους τὸ δοκιμάζουν,
καὶ μόλις πλησιάσει, κυλᾶ ὅπως ἡ πέτρα.
8. Κανένα ἀπόκτημα δέν εἶναι ὡφελιμότερο ἀπό τὸν φίλο.
Ποτέ μήν κάνεις φίλο θανθρώπο οὖλο.
9. Εἶναι αἰσχρό οἱ γυναῖκες νά φέρνονται σάν δινήρες.
Στίς σεμνές ἡ αἰδώς εἶναι ὁ κοινός κανόνας.
10. Ἐμπρός, λοιπόν, τὸν κόσμον ὅλο καὶ τὰ πάθη σου ἀφίνοντας ἔδω,
ἀνοιξε τὸ πανί σου γιά πήν οὐράνια ζωή!

Τό ἄλλο μου παιδί δέν εἶναι ἀδελφός σου;

Τί νά τὸν κάνει πήν “ποτόπτα”
καὶ τὸν “ὑπακοή” του;

Τί κι' ἃν τὸν λέει “πατέρα”;
Πατέρα του ἃν τὸν πίστευε,
θά εἶκε σάρκινη καρδία
κι' ὅχι λιθίνη.

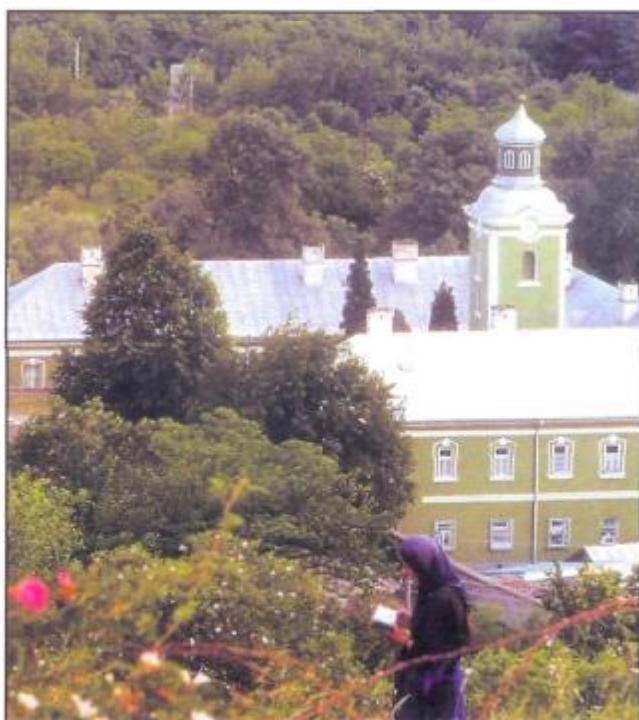
Καὶ τότε τοῦ πατέρα τὸ παιδί
θά τό' λεε ἀδελφό του.

Καὶ τότε τὸ πανηγύρι τῆς ἐπιστροφῆς
θά ἥταν καὶ τῆς δικῆς του τῆς ψυχῆς
μεγάλη εὐφροσύνη.

Τῆς ἀρετῆς ἡ περηφάνια
πιό ἀμάρτημα
ἀπ' τοῦ ἀσώτου ἀδελφοῦ
τὸν εὔτελην κατάπτωση,
δέν σταματᾶ στοῦ στοργικοῦ πατέρα
τὸν καρδιακήν ἐκφώνηση:

“Τό ἄλλο μου παιδί
νεκρό ἥταν καὶ ζωντάνεψε,
χαμένο καὶ εύρεθη.

Πόστη καρά στά σπήθια δοκιμάζεις,
Τό ἄλλο μου παιδί
δέν εἶναι ἀδελφός σου”;

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΟ ΠΕΛΕΝΤΡΙ

Ζαχαρία Ραπτόπουλος Θεολόγος

Κάθε φορά πού ή 'Εκκλησία μας γιορτάζει μία έορτή του Τιμίου Σταυρού, ή σκέψη μας μεταφέρεται σε τόπους ιερούς και ιστορικά σημαντικούς πού έχουν πάντα άρχι τους στην εύσεβεια ἀξιόλογων κτιτόρων, ή είναι προκισμένοι μέτεμπάτια του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου μας. Και επειδή στην καρδιά του λαού μας είναι βαθειά ριζωμένη η πίστη ότι ο Σταυρός είναι σκέπη κραταιά και δύναμη ἀκατανίκητη για τόν κάθε πιστό, ἐπισημαίνουμε ότι ιδιαίτερα στην περιοχή μας μαρτυρεῖται ή ὑπαρξη ἀξιόλογων νιῶν-μυημέων, πρός τιμή του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού.

Έτσι μέτρια εὐκαιρία τῆς έορτῆς τῆς Προόδου του Τιμίου Σταυρού την 1ην Αύγουστου θά ἀναφέρομεν ὄνομαστικά μερικά ἀπό αὐτά και θά ἐντοπίσωμε πάντα παρουσίαστη μας στό ἔξαρτης τέχνης παρεκκλήσιο του Τιμίου Σταυρού στό Πελένδρι.

Η ἀνοικοδόμηση ναῶν πρός τιμή του Τιμίου Σταυρού στην Κύπρο ἀρχίζει ἀπό τὴν ἐποχή πού ή 'Αγια Ἐλένη ἐπισκέφθηκε πάντα Κύπρο κατά τὴν ἐπιστροφή της ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα ὅπου βρήκε τὸν Τίμιο Σταυρό. Κατά τὴν παραμονὴν τῆς στό νησί μας ἔκπισε τὸ Σταυροβούνι τὸ ὅποιο προίκισε μὲν Τίμιο Ξύλο καθώς πάντα 'Εκκλησία στὴν Τόχνη καὶ τὸ Μοναστήρι στὸ Ὁμοδός ὅπου ἀφέσει τὸν Τίμιο Κάνναβον.

Ἐκτοτε ἀρχισαν νά κτίζονται καὶ σέ ἄλλα μέρη ἐκκλησίες του Σταυροῦ, ὅπως στὴν Κουκά, στὸ Φοινί, στὴν Κυπερούντα, στὴν Ἀνώγυρα, στὴν Παρεκκλησία, στὸν Παλιόμυλο καὶ ἄλλοι.

Στὴ σημερινή μας ἀναφορά ἐπὶ τῇ έορτῇ τῆς Προόδου του Τιμίου Σταυροῦ θά ἀναφερθοῦμε στὴν ἐκκλησία του Σταυροῦ στό Πελένδρι. Ο ναός κτίστηκε πιθανῶς τὸν 13ο αἰώνα πάνω σὲ παλαιότερα κτίσματα προπογούμενου ναοῦ σέ ρυθμό μονόκλιτης βασιλικῆς μὲν τρούλλο. Ἀργότερα, ἀγνωστο γιατί, καταστράφηκε καὶ ξανακτίστηκε τηματικά, προσθέτιοντας ἔνα βόρειο καὶ ἔνα νότιο παρεκκλήσια τὰ ὅποια μέν ἀνάλογες προσταρμογές ἐνώθηκαν μέτο κεντρικό κλίτος του καθολικοῦ.

Οἱ τοιχογραφίες πού σώζονται στὴν ἀψίδα του Ἱεροῦ ἀνάγονται στό α' κτίσμα του 13ου αἰώνα. Χαρακτριστικό είναι ὅτι ἀντίθετα μέτις ἀλλες ἐκκλησίες ὅπου στὴν ἀψίδα του Ἱεροῦ εἰκονίζεται ή Πλατυτέρα, ἐδῶ ἔχουμε τὸ Μεγάλο Δένσον, μέτον Χριστό σέ μεγαλύτερο ἀπό τὸ φυσικό μέγεθος στό κέντρο (ἀπό τὴν μέσην καὶ πάνω), ἐνῶ δεξιά καὶ ἀριστερά σέ μικρότερα μεγέθη εἰκονίζονται ή Θεοτόκος καὶ ο Πρόδρομος.

Πιό κάτω εἰκονίζεται ο Μ. Δεῖπνος, ἐνῶ γύρω ἀπό τὴν Ἀγία Τράπεζα εἰκονίζονται ἔξι Ἱεράρχες.

Τρεῖς στὸ βόρεια πλευρά του μικροῦ παραθύρου καὶ τρεῖς στὸ νότια. Ἀριστερά είναι ο 'Άγιος Νικόλαος, ο Μέγας Βασίλειος καὶ ο 'Άγιος Κύριλλος, ἐνῶ στὰ δεξιά είναι ο 'Άγιος Ἰωάννης ο Χρυσόστομος, ο 'Άγιος Ἐπιφάνιος καὶ ο 'Άγιος Σπυρίδων.

Ἄλλες ἀξιόλογες τοιχογραφίες είναι ο Παντοκράτωρ στὸν τρούλλο, οι τέσσερεις εὐαγγελιστές στὰ τρίγωνα του τρούλλου, ή εἰς Ἀδου κάθιδος, ο Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου, ή Ἀκρα Ταπείνωση, ή Ἀνάληψη, ή Πεντκοστή καὶ οι Μυροφόρες γυναικες μπροστά στὸ κενό μνημεῖο καὶ τὸ μή μοῦ ἄπτου.

Στὸ δυτική πλευρά είναι ςωγραφισμένες δεκατρεῖς σκηνές ἀπό τὴν ζωὴν τῆς Θεοτόκου. Τό ἔργο τοῦτο είναι πρωτότυπο στὶ διακόσμηση τῶν ναῶν. Ο κύκλος αὐτὸς είναι ο πολὺ ἀνεπιυγμένος πού μᾶς πληροφορεῖ γιά τὴν ζωὴν τῆς Παναγίας μας.

Στὸ νότιο τοῖχο του ναοῦ ίστοροῦνται ή Γέννηση του Χριστοῦ, ή Βάπτιση, ή Μεταμόρφωση, ή Βαϊοφόρος, ή θεραπεία του Παραλύτου, πού συμπληρώνουν τὸ ίώμπανο του δυτικοῦ τοίχου.

Ἡ ὅλη ἀγιογραφία ὀλοκληρώνεται μέτις παραστάσεις μορφῶν ἀπό τὸ ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ο ἀπόστολος Παῦλος, ο Δαυΐδ καὶ ο Σολομῶν, οι ἄγιοι Κωνσταντίνος καὶ Ἐλένη, καὶ πάλι ἐπανέρχεται στὶς σκηνές ἀπό τὸ πάθος, ὅπως ο ἐμπαιγμός του Κυρίου, ο Ἰησοῦς μπροστά στὸν Πιλέτιο, ο ἐλκόμενος, ή ἀποκαθίλωστος καὶ ή Ταφή. Δέν λείπουν καὶ οι ἀσκητικές μορφές ὅπως τοῦ Συμεὼν του Στυλίτη, του Ἀγίου Ονουφρίου, του Μ. Ἀντωνίου καὶ τῶν Ἀγίων Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Στὸ δυτικό τοῖχο του νότιου παρεκκλησίου, ὑπάρχει μεγάλη τοιχογραφία του Ἀγίου Γεωργίου πού ἀνάγεται στὸν 16ον αἰώνα.

Μέστι τὴν περιγραφή του περισπούδαστου αὐτοῦ ναοῦ προσπαθήσαμε νά κινήσωμε τὸ ἐνδιαφέρον κάθε καλόπιστου εὐσεβοῦς ἐπισκέπτη, ὅποιος θά θελήσει νά γνωρίσει τὸν τόπο του, τὸν πολιτιστικὸν του κληρονομιά καὶ ν' ἀναλάβει τὶς βαριές εὐθύνες του γιά τὴν διατήρησην καὶ τὴν συντήρησην τῶν ὅσων μᾶς παρέδωσαν οι πρόγονοι μας, ὅστε νά τὰ παραδώσουμε στὶς ἐπερχόμενες γενιές.

Παράλληλα προσπαθήσαμε νά ἐνισχύσωμε τὴν πίστη μας πρός τὴν Ὁρθοδοξία μας, ἐπικαλούμενοι τὴν σκέψη καὶ τὴν δύναμην του Τιμίου καὶ Ζωοποιού Σταυροῦ λέγοντες: **"Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον μᾶς τὴν Δυνάμην Σου"**.

ΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ 20 ΧΡΟΝΙΑ “ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΒΥΘΙΖΕΤΑΙ”

Χριστάκη Χριστοδουλίδην

Δυό θανάσιμοι έχθροι βρέθηκαν νά ταξιδεύουν τυχαία μέ το ίδιο πλοίο. Όταν άντιλπθηκε ότι οι δύο ήταν παρουσία τού αλλού, πήγαν και κάθησαν ότι ήταν στη μία ακρη τού πλοίου και ότι ο αλλος στην άλλη, μη τυχόν και συναντηθούν κατά τη διάρκεια τού ταξιδιού.

Ξαφνικά πιάνει θαλασσοταραχή, ένσκυπτει κακοκαιρία και τό πλοίο θαλασσοδέρνεται άκυβέρνητο στη μέση τού ωκεανού. Σέ μια στιγμή άκουεται από τις μεγάφωνα βροντώδης και συγχυσμένη ή φωνή τού Καπετάνιου. “Βυθιζόμαστε. Ο σώζων έσυτόν σωθήτω”. Έντρομο τό πλήρωμα και οι έπιβάτες παρακαλούν τόν Θεό νά βάλει τό χέρι του

νά μή βουλιάξει τό πλοίο, γιά νά μπορέσουν νά σωθούν. Μονάχα ή προσευχή των δύο έχθρων ήταν διαφορετική από τούς αλλούς, πανόρμοια ομών μεταξύ τους. “Θεέ μου, έλεγαν και οι δύο, κάνε νά βουλιάξει τό καράβι από την άλλη μεριά, γιά νά νοιώσω την εύχαριστην νά δω τόν έχθρό μου νά πνίγεται πρώτος”. Δέν ξέρω πόσον ύπερβάλλω τά πράγματα ή πόσον άδικαιολόγητα άνησυχώ και άγωνιψ, άλλα αυτές τίς τελευταίες μέρες νοιώθω εἰλικρινά πώς ταξιδεύω μ” ήνα τέτοιο καράβι. “Ένα καράβι που σιγά-σιγά βυθίζεται αυτανδρούν και ομών υπάρχουν έπιβάτες που ένδιαφέρονται μόνον ποιά μεριά τού πλοίου θά βυθιστεῖ πρώτα.

Τό καράβι μας, ή παιτίδα μας, κλυδωνίζεται σύρια. Η διεύνης συνωμοσία έχει άποδυθεί φανερά σ’ ήνα άδυτο ποτο άγωνα κάμψεως τού ήπιθικού μας και έπιβολλης λύσης άπαράδεκτης και θυτιγγενούς γιά τόν λαό μας, κομμένης ομών και ραμμένης στά μέτρα ή τά συμφέροντα τά δικά τους.

Σχέδια λύσης μας υποβάλλονται καθημερινά και από διάφορες πλευρές. Γιατί υπάρχουν

πράγματι και αλλοι, έκτος από τόν κυπριακό λαό, πού έπειγονται νά κλείσει αυτή ή πληγή πού οι ίδιοι άνοιξαν. Και σοσ και νά μήν ντρέπονται πού την άνοιξαν δέν τούς συμφέρει νά μείνει άνοικη. Για αυτό και θέλουν νά κλείσει οπως οπως. Ένα κόκκινο παραπέτασμα, ήνα κουμπί ή ήνα σχοινί, κάποιος νά τό πατήσει ή νά τό τραβήξει, νά κλείσει ή σκηνή,

και νά κρύψει από πίσω σόλες τίς τραγικές είκονες της τραγωδίας.

Μάς προσφέρουν λοιπόν λύσεις πού μοιάζουν μέ κινίνο βουτηγμένο σε λίγη ζάχαρη. Καί έμεις πολλοί από μας- μέ την πραγματικά καλή θέληση πού έχουμε και τόν διακαν πόθο

νά βροῦμε μιά λύση πού νά δώσει τέρμα στά δεινά μας, κολλάμε στην ζάχαρη κι άρχιζουμε διαπληκτισμούς σε ώρες κρίσιμες, πού μόνο ή μονολιθικόπτα μας έπρεπε νά προέχει και νά προβάλλεται.

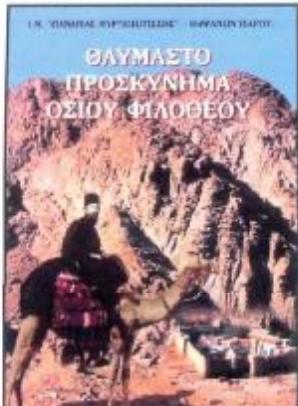
Δέν άμφιστητούμε ούτε τόν καλή θέληση, ούτε τόν πατριωτισμό κανενός κόμματος. “Ολοι θέλουμε και σόλοι προσβλέπουμε πρός μία λύση πού θά μας φέρει τή λύτρωση. Η λύση ομών αύτη δέν θά έχευρεθεί μέ τή βιασύνη, ούτε μέ την άποδοχή άπαράδεκτων και μή δημοκρατικών προνοιών από μέρους μας. Γράφτηκε και είπωθηκε κατά κόρον και από έπισημα και μή κείλη. Όσο ύποχωρούμε σε θέματα άρχων και θυσιάζουμε άνοφαίρετα και άδιαμφιστήτα δικαιώματα τού λαού μας ή ορεξη τού είσβολέα άνοιγει περισσότερο.

Η λύση, ή σωστή λύση-πιστεύω πώς σόλοι για αύτη μιλάμε-θά έχευρεθεί μόνο μέ την υπομονή, τή σύνεση και τή συλλογική και υπεύθυνη άντικρυστ τῶν πραγμάτων.

Τό καράβι μας βυθίζεται. Έκεινο πού πρέπει νά μας ένδιαφέρει είναι πώς νά τό σάσουμε. “Οχι ποιό μέρος του θά βυθιστεῖ πρώτο.

ΒΙΒΛΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Κυκλοφόρησε σέ καλαίσθητη έκδοση τό πνευματικό βιβλίο: "ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ". Τό βιβλίο είναι μιά έκδοση του Ιερού Γυναικείου Ήσυχαστρίου Παναγίας της Μυρτιδιωτίσσης. Θαφανών Πάρου, και ἔχει ως κύριο θέμα τίς πνευματικές ιεραποδημίες του ὁσίου σύγχρονου γέροντος Φιλοθέου. "Οπως ἀναφέρει καὶ ὁ Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος: "Πρόκειται περὶ ἑνὸς κειμένου ἐκ τῶν ψυχωφελῶν συγγραμάτων τοῦ φιλοπόνου μακαριστοῦ κυιοφορουμένου ἁγίου γέροντος Φιλοθέου". Ο γέροντας Φιλόθεος τό Πάσχα τοῦ 1924 πραγματοποίησε προσκύνημα στοὺς Ἅγιους Τόπους καὶ στὸ Θεοβάδιστο Ὄρος Σινᾶ ὅπου ἐβίωσε μοναδικές πνευματικές ἐμπειρίες καὶ ιερά γεγονότα. Ἐπιστρέφοντας στὸ μναστήρι του, στὸ Λογγοβάρδα στὸν Πάρο, κατέγραψε ὁ ἴδιος τὰ ὅσα είχε δεῖ καὶ ἔζησε στοὺς ἄγιους τόπους αὐτούς. Τό παρόν βιβλίο ἐκτός τοῦ ὅτι μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ κάλλιστα καὶ ως ἐγκόλπιο προσκυνητοῦ, ἀποτελεῖ ὀκριβῶς τίς θείες ἐμπειρίες που είχε ἔνας ἄγιος τῆς ἐποχῆς μας. Τό Ιερό Γυναικείο Ήσυχαστρίο, τό ὅποιο ἴδρυσε ὁ γέροντας Φιλόθεος καὶ τάφηκε ἐκεῖ, ἐπανέκδωσε τό βιβλίο αὐτό μέ μεταφορά του στὴ δημοτικὴ γλώσσα ὥστε νά ἀγγίζει ἀμεσότερα τίς ψυχές τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν οἱ ὄποιοι ἐπιθυμοῦν ἔστω καὶ νοερά νά βρεθοῦν στὸν Ἅγια Γῆ. Τό βιβλίο είναι ἐμπλουτισμένο μέ παλαιές καὶ σπάνιες ἀπεικονίσεις τῶν περιγραφομένων παναγίων τόπων ἀλλά καὶ μέ φωτογραφίες πού ἀνάγονται στὸν ἐποχὴ τοῦ γέροντα. Τό βιβλίο προδογίζει ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων, κ.κ. Εἰρηναῖος.

Τέλος ὅπως σημειώνει καὶ ὁ ἴδιος ὁ γέροντας Φιλόθεος στὸν πρώτη του ἔκδοση σκοπός του καὶ εὐκή είναι ὅπως οἱ εὐσεβεῖς ἀναγνῶστες γίνουν κοινωνοί τῶν ὡραίων αἰσθημάτων ὅπως τὰ αἰσθάνθηκε καὶ ἡ δικῆ του ψυχῆ. Νά εὐφρανθεῖ, νά σκιρτήσει καὶ νά κλαύσει ὁ καθένας μας σάν νά παρίσταται στὸ ναό τῆς Ἀναστάσεως, στὸ Φρικτό Γολγοθᾶ, στὸν Πανάγιο Τάφο, ὁσπαρόμενος τὰ σεμνά τοπία πού περιπάτησε ὁ Κύριος μας καὶ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός.

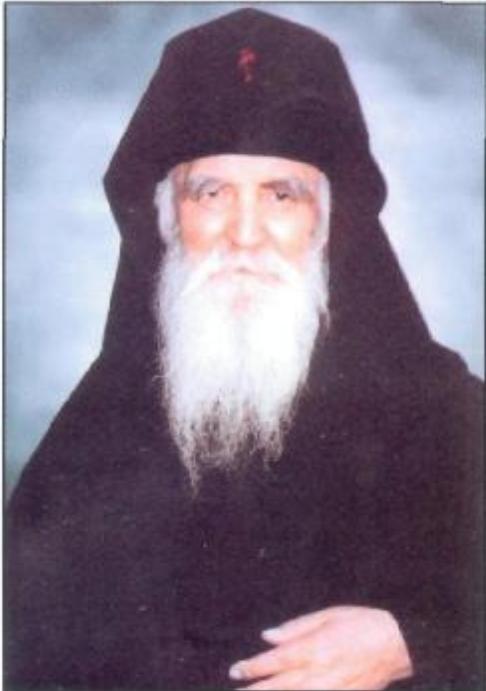
* Ακολούθως παραθέτουμε ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο αὐτό:

"Βρίσκομαι ἦδη γοναπιστός στὸν Τάφο τοῦ Γλυκυτάτου μου Σωτῆρα καὶ Λυτρωτῆ μου Θεοῦ! Ἀπολαμβάνω ἐκεῖνο πού πολλές φορές ὀλόψυκα ἐπιθύμησα, ἐκεῖνο πού ἐπιθυμοῦν ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί σ' ὅλα τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης! Σκύβω ἐπάνω Του, Τόν ἀγκαλιάζω, Τόν ἀσπάζομαι καὶ Τόν καταφιλῶ, Τόν καταβρέχω μέ τά δάκρυνά μου! Ψυχή μου, πῶς δέν κωρίζεις ἀπό τό ταλαιπωρο σῶμα νά πειάζεις στὸν ἔραστή Σου!"

* Εκεῖνος γιά σένα πέθανε ἐδῶ καὶ τάφηκε θανατώνοντας καὶ θάβοντας τίς ἀμαρτίες ὅλων καὶ τίς δικές σου, γιά νά σέ ἀναστήσει σέ μιά νέα ζωή καὶ νά σέ κάνει μέτοχο τῆς Βασιλείας Του! Καὶ ἐσύ, ἀκόμη ζεῖς στὸν παλαιό ἄνθρωπο, τὸν φθειρόμενο; Πέθανε τουλάχιστον ἀπό σήμερα. Θάψε τόν παλαιό ἄνθρωπο καὶ ἐνδύσου τόν νέο, τόν ἀνακαινούμενο. Διότι, ἐάν δέν πεθάνουμε ως πρός τήν ἀμαρτία, δέν μποροῦμε νά ζήσουμε μέ τόν Θεό, ὁ ὄποιος ἐπαθεὶ καὶ τάφηκε γιά ἐμᾶς!

* Αφοῦ προσκύνησα τόν Πανάγιο Τάφο, παρακαλοῦσα τόν Θεό, ἐάν ἦταν θέλημά Του, νά πέθαινα. Πάτερ Οὐράνιε, ἔλεγα, ἂς πεθάνω τώρα ἀφοῦ ἀξιώθηκα νά δῶ καὶ νά προσκυνήσω τόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν ἐπιθυμῷ πιά νά δῶ τόν μάταιο κόσμο. Μήν μέ ἀφίσεις νά ζήσω. Διότι ως δειλός καὶ φίλος τῆς ἀμαρτίας φοβοῦμαι μήπως Σέ παροργίσω. * Άλλα γιά τούς λόγους πού μόνος ὁ Κύριος γνωρίζει, δέν μέ ἀκουσε. Μέ ἀφοσε νά κάνω καρπούς μετανοίας, διότι δέν ἔχω κάνει κανένα καλό".

Τερομόναχος Τύχων Ανδρέου

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ

Τελέστηκαν την Κυριακή της Πεντηκοστῆς 30 Μαΐου στὸν κοινόπωτα Καλοῦ Χωριοῦ Λεμεσοῦ τά θυρανοίξια του παρεκκλησίου τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ποὺ ἀνεγέρθηκε στὸ περιφερειακό σχολεῖο τῆς κοινόπωτας. Τά θυρανοίξια τέλεσε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος καὶ παρέστη ὁ ἔντιμος Ὑπουργός Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ κ. Πεύκιος Γεωργιάδης. Ἡ τελετὴ ἅρχισε μὲ ἀγιασμό ποὺ τέλεσε ὁ Πανιερώτατος καὶ ἀκολούθησε ὁ ἑσπερινός τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

ΦΙΛΑΝΩΡΩΠΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφόποις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ πραγματοποίησε τὸν καθιερωμένην φιλανθρωπικὴν ἀγορὰν σὲ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας. Οἱ κυρίες ποὺ παρευρέθησαν εἶχαν τὴν εὐκαρίαν νὰ περάσουν εὐχάριστα τὸ ἀπόγευμά τους καὶ νὰ ἀκούσουν πνευματικὸν λόγον ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο, ὁ ὃποῖς παρέστη στὸν ἐκδήλωσην καὶ μίλησε. Ὁ Πανιερώτατος τίμησε μὲ εἰδικὸ δίπλωμα ὅστες κυρίες προσέφεραν τίς ὑπηρεσίες στὴ Φιλόπτωχο Ἀδελφόποιτα. Στὸν ἐκδήλωσην διετίθεντο πρὸς πώληση ἐδέσματα καὶ χειροτεχνίες τὰ ὃποια μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ κόπο ἔφησαν οἱ κυρίες τῆς Φιλόπτωχου. Ὁλα τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὶς πωλήσεις θύ διαιτεύονται γιά μὲν ἀνακούφισην τῶν ἀναξιοπαθούντων ουνανθρώπων μας. Ἐπίσης λειπούργυπος λαχειοφόρος ἀγορά μὲ πλούσια δώρα.

ΠΟΝΤΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἡ ἐνορία Ἅγιος Βαρβάρας Ζακαρίου διοργάνωσε στὸν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῆς ἐνορίας τὸν Παρασκευή 28 Μαΐου τὸ βράδυ, ἐκδήλωση μὲ θέμα τὸν Ποντιακὸν Ἐλληνισμό. Πολλοὶ ἦταν αὐτοὶ ποὺ προσέτρεξαν γιά νὰ ἀκούσουν τὴν εἰσήγησην τοῦ δημοσιογράφου Δημήτρη Σιδηρόπουλου μὲ θέμα: "Σύνταγμα ἀναδρομή τοῦ ποντιακοῦ ἑλληνισμοῦ". Μετά τὴν σκετικὴ εἰσήγηση ἀκολούθησαν παραδοσιακοὶ ποντιακοὶ χοροὶ ἀπὸ τὸν ὄμαδα "Ρωμιοσύνη". Τὴν διδασκαλία τῶν χορῶν ἔκανε ὁ κ. Νεκιάριος Τουρσίδης καὶ δίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τοὺς χοροὺς χόρεψαν συμπολίτες μας ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ τώρα ζοῦν ὡς Λεμεσό.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΕΛΛΑΔΑ

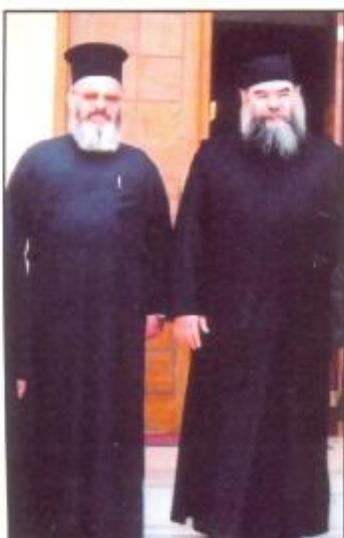
Πραγματοποιήθηκε μὲ ἐπιτυχία ἡ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ ποὺ διοργάνωσε ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφόποις τῆς Μητροπόλεως μας στὴ Βόρειο Ελλάδα, ἀπὸ τὴς 28 Μαΐου μέχρι τὶς 2 Ιουνίου. Στὸν ἐκδρομὴν συμμετεῖχαν 54 ἀτομά διαφόρων ηλικιῶν καὶ ἔγινε ἐπίσκεψη σὲ μονές καὶ προσκυνήματα τῶν νομῶν Θεσσαλονίκης, Βέροιας, Σερρῶν καὶ Χαλκιδικῆς. Ξεκωριστή ἦταν ἡ εὐλογία καὶ ἡ χαρά, ιδιαίτερα γιά τὶς γυναικεῖς, ὅταν πραγματοποιήθηκε ἡ κρουαζίέρα στὴ νότια πλευρά τοῦ Ἅγιου Ὄρους. Λίγο ἔξω ἀπὸ τὴ Μονὴ Διονυσίου ἔγινε ὀδηγόωρη στάση καὶ πατέρες ἀπὸ τὴ μονὴ μετέφεραν στὸ καράβι γιά προσκύνησην τεμάχιο Τιμίου Ξύλου, τὰ ιερά λείψανα τοῦ Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς, καθὼς καὶ ἀντίγραφο τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ Ἀκαθίστου. Ἐπίσης ξεκωριστή ἦταν καὶ ἡ συνάντηση τῶν προσκυνητῶν μὲ τὸν κυπριακῆς καταγωγῆς Μητροπολίτη Σιδηροκάπτου Μακάριο, ὁ ὃποῖς τοὺς ὑποδέχτηκε στὸν ιερὰ μονὴ Τιμίου Προδρόμου Ἀκριτοχωρίου, τὴ Δευτέρα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Στὸν ἐκδρομῆς ἔναρξην μονὴ ὅτι προσκυνητές παρακάθισαν σὲ γεῦμα μαζί μὲ τὸν Μητροπολίτη Σιδηροκάπτου καὶ τὶς ἀδελφές τῆς μονῆς. Ὅπειδηνοι τῆς ἐκδρομῆς ἦταν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰσαάκ, πρόεδρος τῆς Φιλόπτωχου Ἀδελφόποιτος καὶ ὁ Ιερομόναχος τῆς Μητροπόλεως μας, Τύχων Ἀνδρέου.

ΘΕΡΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Άρχισαν το Σάββατο 19 Ιουνίου οι κατασκηνώσεις των Καπικυπικών Συνάξεων της Ιερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσού. Στίς κατασκηνώσεις της Ιερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσού, οι όποιες λειτουργούν για δεύτερη συνεχή χρονιά στό νέο έξαιρετικό κατασκηνωτικό χώρο, οι κατασκηνωτές και τά στελέχη τους πά καρά της ίδιας ομαδικής χριστιανικής ζωῆς μέ μιά ποικιλία λατρευτικών και πνευματικών εύκαιριδων, άλλα και ψυχαγωγίας και δραστηριοτήτων που κάνουν άξεχαστη την κάθε μέρα πού περνά. Όμαδικό παιχνίδι, κέφι, χαρά, χωντάνια, δράση. Προσωπικά βιώματα, σκιτήματα καρδιᾶς, λαχτάρα γιά έπικοινωνία, δίψα γιά δημιουργικότητα, νέες παρέες. Κάθε μέρα ή κατασκήνωση κρύβει μιά πρωτοτυπία! Άθλητισμός (μπάσκετ, ποδόσφαιρο, βόλεϋ, πίνγκ-πόνγκ, τένις), παιδικές χαρές, χειροτεχνία, κατασκευές, χωγραφική, θεατρικές δημιουργίες, παραδοσιακά χορευτικά, τραγούδι, έπιτραπέζια παιχνίδια, διαγωνισμοί γνώσεων, παιχνίδια του δάσους, έκδρομες. Σπήν πρώτη περίοδο, 19-25 Ιουνίου στίς έγκαταστάσεις του Σαΐττα φιλοξενήθηκαν άγορια της ΣΤ' Δημοτικού. Από τις 28 Ιουνίου θά συνεχίσουν τά κορίτσια και τό πρόγραμμα των κατασκηνώσεων θά συνεχιστεί μέχρι τις άρχες Σεπτεμβρίου. Σπήν κατασκήνωση δέν θά φιλοξενηθούν μόνο τά παιδιά των Καπικυπικών Συνάξεων άλλα και μέλη της Κοινόπτας νέων της Μητροπόλεως μας άλλα και κυρίες από τους Συνδέσμους Γυναικών των ένοριων της Μητροπόλεως μας. Σ' όλες τις κατασκηνωτικές περιόδους ή παρουσία του Πανιερώτατου Μητροπολίτη μας κ. Αθανασίου, είναι τακτική και τό πατρικό ένδιαφέρον του έκδηλωνται άμείωτο. Μέ τόν πατρικό του λόγο έμπνει και καθοδηγεί τους ίδιαρχες και τους κατασκηνωτές και δέχεται στους έπιθυμούν στό μυστήριο της ιερᾶς έξιμολογίσεως.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

πολίτη Ρεθύμνου και καθηδρικό ναό Αγίας Νάπας και έπισκεφθηκαν στήν Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας, ό όποιος άπούθυνε σ' αύτούς εύχες, τους καλωσόρισε στό νησί μας και τους πρόσφερε άναμνηστικό δώρο.

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας είχε τήν εύκαιρια νά υποδεχθεί και νά συνομιλήσει γιά διάφορα έκκλησιστικά θέματα μέ τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αύλωποτάμου κ. Ανθίμος, ό όποιος έπισκεφθηκε πρόσφατα τήν πόλη μας.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Η Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού μέ τίν εύλογία τού Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανασίου όργάνωσε αίμοδοσία τήν Πέμπτη 17 Ιουνίου, ἀπό τίς 5:00 μ.μ. μέχρι τίς 8:30 μ.μ. σπήν αἴθουσα τῆς Φιλοπιάκου Αδελφόποιος,

στὸν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Σκοπός τῆς αίμοδοσίας ἡταν ἡ ἐνίσχυση τῆς τράπεζας αἵματος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ καὶ ἡ βοήθεια τῶν συνανθρώπων μας, ιδιαίτερα τῶν θαλασσαιμικῶν παιδιῶν, πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπό μετάγγιση αἵματος. Η αίμοδοσία εἶναι μᾶς πράξη προσφορᾶς, γενναιοδωρίας, ἀλληλεγγύης, ἔνα δῶρο ζωῆς πρός αὐτόν πού τό ἔχει ἀνάγκη. Εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα τρόπος καὶ στάση ζωῆς. Δίνοντας αἷμα, ὁ αίμοδότης νοιώθει τὴν ἐσωτερική χαρά, γιατὶ δίνει ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχει τό αἷμα του γιά νά σώσει ἔνα συνάνθρωπο του πού τό ἔχει ἀνάγκη. Η αίμοδοσία εἶναι ἡ εὐγενέστερη πράξη ἀγάπης πρός τὸν συνάνθρωπο μας.

Η ἀνταπόκριση ουίν αίμοδοσία αὐτή ἡταν συγκινητική. Πολλά ἄτομα προσῆλθαν καὶ ἔδωσαν αἷμα μὲ πρώτο τὸν Ποιμενάρχη μας καθὼς καὶ ἄλλοι κληρικοί καὶ συνεργάτες τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως μας.

ΣΥΝΟΔΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ”

Μέ τὸν εὔκαιρία τῆς μνήμης τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, Ἰδρυτοῦ καὶ Προστάτου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τελέστηκε στίς 10 Ιουνίου Συνοδικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός στὸν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Ιωάννου Λευκωσίας. Τὴν ἐπομένην 11 Ιουνίου τελέστηκε στὸν πανηγυρίζοντα ἰερό ναό Ἀπ. Βαρνάβα Δασούπολης, οὐτὶ Λευκωσία, Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο. Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας συμμετεῖχε σὲ ὅλες τὶς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις πού πραγματοποιήθηκαν μὲ τὸν εύκαιρία αὐτῆς.

ΛΗΞΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Μέ τὴν συμμετοχὴν ὅλων τῶν μαθητῶν τῶν σχολῶν βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ ἀγιογραφίας τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ πραγματοποιήθηκε στὶς 24 Ιουνίου ἡ λήξη τῶν μαθημάτων τῆς φετινῆς χρονιᾶς στὸν παρουσία τοῦ Πανιερώτατου Μητροπολίτη μας κ. Αθανασίου. Οἱ μαθητές μὲ βυζαντινῆς μουσικῆς ἔψαλλαν κατὰ τάξη διάφορούς ἐκκλησιαστικούς ὅμνους. Φέτος στὸ ίμιμα βυζαντινῆς μουσικῆς λειτουργούσαν πέντε τάξεις μὲ σύνολο ἑβδομήντα μαθητῶν. Σπὸν ἑκδίλωστη παρευρέθηκαν καὶ οἱ δάσκαλοι τους, οἱ Πρωτ. Θεονάσιος Παπανικολάου, Νικόλαος Λυμπουρίδης καὶ οἱ κ. Νίκος Παπασάββας, Μάριος Κουκκίδης καὶ Γιώργος Σαββίδης. Ακολούθησε πρόγραμμα καὶ ἀπό τὸ τμῆμα παραδοσιακῆς σχολῆς ὃπου παρακολούθησαν τὰ μαθήματα γύρω στοὺς 12 μαθητές. Οἱ δάσκαλοι τους κ. Κυριάκος Γιωργαλάς καὶ Σπύρος Χατζηνικολάου δίδαξαν σανιούρι, κλαρίνο καὶ βιολί. Επίσης καὶ οἱ μαθητές τῆς σχολῆς ἀγιογραφίας ἐξεθεσαν τὰ ἔργα ἀγιογραφίας τὰ ὃποια δείχνουν τὸ ὑψηλό ἐπίπεδο στὸ ὃποιο ἔχουν φθάσει. Ο Πανιερώτατος ἀπένειμε σ' αὐτούς σχετικά διπλώματα.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΠ. ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Ίδιαίτερο πνευματικό γεγονός ήταν γιά τών πόλη μας ή Θεολογική ημερίδα την όποια δργάνωσε μέτιν εύλογία και τών καθοδήγηση του Πανιερωτάτου Μπροπολίτη μας ή ένορία των Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου και Ἀγίου Ἀρτεμίου τό Σάββατο 26 Ιουνίου, σπήν αιθουσαί εκδηλώσεων του ιερού ναού μέ θέμα: “Η Ένορία Σῶμα Χριστοῦ”. Έκ μέρους της ένορίας καλωσόρισε τούς φιλοξενούμενους και τούς συνέδρους, ὁ θεολόγος της ένορίας κ. Παύλος Μουκταρούδης. Εισηγητές ήταν, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Βασιλειος, Ἕγούμενος της Ιερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀγίου Ὁρούς μέ θέμα: “Η Ένορία ως κέντρο της Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως” και ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Σιραπιγόπουλος, ἐφημέριος του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Γλυφάδος μέ θέμα: “Η ἐν Χριστῷ ἐνόπτη τῆς ένορίας σπίν καθημερινή ζωή”.

Στό καιρεπιμό του ὁ Πανιερώτατος Μπροπολίτης μας τόνισε μή σημασία πού έχει ή δργάνωση τέτοιων ένοριακῶν συνάξεων οί όποιες δίδουν τήν εὐκαιρία στούς ένορίτες και ἄλλους εύσεβεῖς κριστιανούς νά βιώσουν τήν ένορία ως σῶμα Χριστοῦ και νά ἀναπτύξουν τήν ἐν Χριστῷ μεταξύ τους ένόπτη και ἔξέφρασε τήν εὐαρέσκεια και τίς εὐχαριστίες του πρός δόλους ὅσους ἐργάστηκαν γιά τήν δργάνωση της ἐκδηλώσης αὐτῆς.

Οί δόλες ἐκδηλώσεις της ένορίας πραγματοποιήθηκαν μέ τήν εὐκαιρία της ἐορτῆς των Ἀγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου. Ο Καθηγούμενος της Ιερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμ. Βασιλειος, ὁ ὅποιος ήταν και ὁ ἐπίσημος προσκεκλημένος της ένορίας, λειτούργησε στό ναό και τήν Κυριακή 27 Ιουνίου ὅπου και κήρυξε τόν θεῖο λόγο. Ειίσης παρέμεινε και κατά τήν πανήγυρι του ναού.

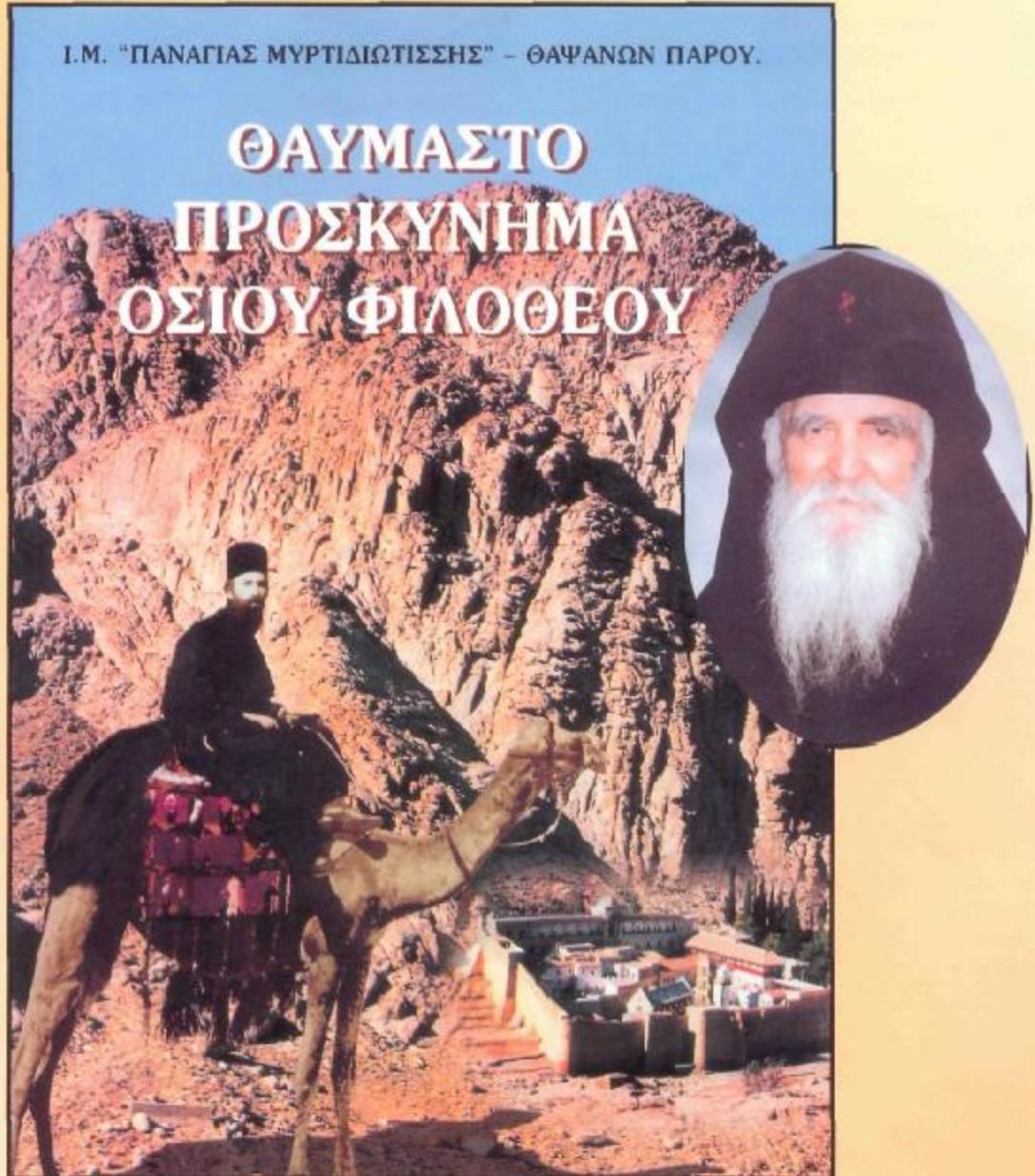
Τίς ἐκδηλώσεις της ένορίας λάμπρυνε μέ τήν παρουσία του ὁ Σεβασμιώτατος Μπροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ, ὁ ὅποιος χοροστάτως μαζί μέ τόν Πανιερώτατο Μπροπολίτη μας κατά τόν ἐσπερινό της ἐορτῆς και συλλειπούργησε μαζί του κατά τήν πανηγυρική θεία Λειτουργία τήν ἐπομένη.

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΕ ΝΕΑ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΗ
ΕΚΔΟΣΗ (στή δημοτική γλώσσα)
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ**

I.M. "ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ" - ΘΑΨΑΝΩΝ ΠΑΡΟΥ.

**ΘΑΥΜΑΣΤΟ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΟΣΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ**

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΘΑΨΑΝΩΝ ΠΑΡΟΥ, ΤΗΛ:2284023534**
**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ,
ΤΗΛ:25366844-25864333**